

Magazine on *Low External Input Sustainable Agriculture*

Compilation of selected translated articles into *Tamil*

 **LEIS
INDIA**

லீசா இந்தியா
தமிழ் சிறப்பிதழ்

லீசா இந்தியா தமிழ் சிறப்பிதழ்

This issue in Tamil is a translated version of LEISA India magazine. This includes selected articles from LEISA India, originally published in English.

Address : AME Foundation
No. 204, 100 Feet Ring Road,
3rd Phase, Banashankari 2nd Block, 3rd Stage,
Bangalore - 560 085, India
Tel: +91-080- 2669 9512, +91-080- 2669 9522
Fax: +91-080- 2669 9410
E-mail: amebang@giasbg01.vsnl.net.in

LEISA India

Chief Editor : K.V.S. Prasad
Managing Editor : T.M. Radha

Translated by

K. Suresh Kanna

Translation coordination

Arunkumar Shivaray

Administration

M. Shobha Maiya

Design and Layout

S Jayaraj, Chennai

Printing

L.S. Graphics, Chennai

Cover photo

Farmers busy with ragi harvest

Photo: S Jayaraj

Different editions

- LEISA Magazine
The Global edition in English
- LEISA Revista de Agroecología
The Latin American edition in Spanish
- LEISA India
The Indian edition in English
- SALAM Majalah Pertanian Berkelanjutan
The Indonesian edition in Indonesian
- AGRIDAPE
The West African edition in French
- Agriculturas, Experiencias em Agroecologia
The Brazilian edition in Portuguese
- LEISA CHINA
The Chinese edition

The editors have taken every care to ensure that the contents of this magazine are as accurate as possible. The authors have ultimate responsibility, however, for the content of individual articles.

The editors encourage readers to photocopy and circulate magazine articles.

ஏ.எம்.இ. பவுண்டேஷன் குறைந்த வெளியீடு பொருள் மூலம் இயற்கை வள ஆதாரங்கள் மேலாண்மைக்காக பாரம்பரிய அறிவையும் புதிய கண்டுபிடிப்பு தொழில்நுட்பங்களையும் ஒன்றிணைத்து நிலைத்த வாழ்வாதாரப் பணிகளை பெருக்குவதில் ஈடுபட்டு வருகிறது. ஏ.எம்.இ. பவுண்டேஷன் வேளாண்மையில் மாற்றுக்களையும் அறிவையையும் பெருக்குவதிலும் பயிற்சிகள் அளிப்பதிலும் வளர்ச்சி பணிகளில் ஈடுபட்டு வரும் நிறுவனங்களோடு தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவதிலும் அனுபவங்களை பகிர்ந்து கொள்வதற்கும், தக்காண பீடபூமி பகுதிகளில் சிறு, குறு உழவர்கள் மத்தியில் பணியாற்றி வருகிறது.

ஏ.எம்.இ நிறுவனம் ஆர்வமுள்ள விவசாய குழுக்களுடன் பல கிராமங்களில் மாற்று விவசாய முறைகளை பெருக்கவும் நடைமுறைப்படுத்தவும் பணி செய்து வருகிறது. இந்த பகுதிகள் இயற்கை வேளாண் முறைகளை கொண்டுவர முயற்சிக்கும் மற்றும் நடைமுறைப்படுத்தி கொண்டு வரும் தன்னார்வக் குழுக்கள் மற்றும் கூட்டமைப்புகளுக்கு கற்றுக்கொள்ளும் இடங்களாகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. www.amefound.org

டிர்ஸ்ட் உறுப்பினர்கள்

முனைவர். ஆர். துவாரகிநாத், சேர்மன்

திரு. எஸ். எல். ஸ்ரீநிவாஸ், பொருளாளர்

முனைவர். வித்தல் ராஜன், உறுப்பினர்

முனைவர். எம் மகாதேவப்பா, உறுப்பினர்

முனைவர். என். கே. ஷாங்கி, உறுப்பினர்

முனைவர். என். ஜி. ஹெக்கே, உறுப்பினர்

முனைவர். வி. வீரபத்ரையா, உறுப்பினர்

திரு. கே. வி. எஸ். பிரசாத், செயல் இயக்குநர்

இலியா என்பது குறைந்த வெளியீடு பொருள் மற்றும் நிலைத்த வேளாண்மை குறித்த தகவல்கள் தொகுப்பு மையம் ஆகும். குறைந்த வெளியீடு பொருள் நிலைத்த வேளாண்மையை பரவலாக்க 'இலியா' லீசா மற்றும் இதர பத்திரிக்கைகள் மூலம் தகவல்களை தேடி பெற்றுத் தருகிறது. மேலும் குறைந்த வெளியீடு பொருள் நிலைத்த வேளாண்மை குறித்த தகவல்களுக்காக பிரத்யேகமாக தகவல் பெட்டகத்தையும் இணைய தளத்தையும் கொண்டுள்ளது. (www.leisa.info) இந்த இணையதளம் நிலைத்த வேளாண்மை பற்றிய மேம்பாட்டு தகவல்களையும், அதற்கான ஆதார மையங்கள் பற்றி அறியவும் உதவும்.

லீசா என்பது குறைந்த வெளியீடு பொருள் மற்றும் நிலைத்த வேளாண்மை என்பதன் சுருக்கமாகும். சுற்றுச்சூழலுக்கு உகந்த வழிகளில் உற்பத்தியையும், வருமானத்தையும் பெருக்க விரும்பும் உழவர்களுக்கு தொழில்நுட்ப மற்றும் சமூக ரீதியிலான வாய்ப்புகளை உள்ளடக்கியதாகும். "லீசா" என்பது உள்ளூர் வள ஆதாரங்கள் மற்றும் இயற்கையின் போக்குகளை அளவுடன் பயன்படுத்தி தேவைப்படும் போது பாதுகாப்பான அளவு வெளியீடு பொருட்களை திறன்பட கையாள்வதாகும். லீசா என்பது ஆண் மற்றும் பெண் உழவர்களை அந்த சமூகத்தை சுயபலம் மிக்கவர்களாகவும் சக்தி மிக்கவர்களாகவும் மாற்றி அதன் மூலம் அவர்களது எதிர்காலத்தை தங்கள் சொந்த அறிவு, திறமை, மதிப்பீடு, கலாச்சாரம் மற்றும் அமைப்புகளை அமைக்க உதவுவதாகும். லீசா என்பது மாறிவரும் சூழல்கள் மற்றும் தேவைகளுக்கு ஏற்ப உழவர்கள் மற்றும் இதர பங்குதாரர்களின் திறமைகள் பங்கேற்பு அணுகுமுறைகள் மூலம் பலப்படுத்துவதாகும். லீசா என்பது பாரம்பரிய அறிவையும், அறிவியல் பூர்வமான அறிவையும் இணைத்து அதன்மூலம் கொள்கை உருவாக்கத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு சாதகமான சூழலை உருவாக்குவதாகும். லீசா என்பது ஒரு கருத்து ஒரு அணுகுமுறை மற்றும் விவேகமான செய்தி.

மிசேரியர் என்பது வளர்ச்சி ஒத்துழைப்பிற்காக, ஜெர்மனி நாட்டில் உள்ள கத்தோலிக்க பாதிரியார்களால் 1958 ஆம் ஆண்டில் நிறுவனப்பட்ட ஓர் நிறுவனமாகும். மிசேரியர், கடந்த 50 வருடங்களுக்கும் மேலாக ஆப்ரிக்கா, ஆசியா மற்றும் லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் எழ்மையை ஒழிப்பதற்காக போராட்டத்தில் தன்னை அர்பணித்து பணியாற்றி வருகிறது. மதம், நாகரீகம், பாலினம் என்ற எந்த வேறுபாடுமில்லாமல் மனித குலத்தின் தேவைக்கு தனது உதவியை அளித்து வருகிறது.

ஏழை மற்றும் பின்தங்கிய மக்கள், தாங்களாக துவக்கும் எந்த ஒரு முயற்சிக்கும் ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும் என்பதை நம்புகிறது. உள்ளூர் கூட்டாளிகளுடன் குறிப்பாக, கிருத்துவ கோயில்களோடு தொடர்புடைய நிறுவனங்கள், அரசு சாரா நிறுவனங்கள், சமூக இயக்கங்கள், ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் போன்றவற்றோடு இணைந்து பணியாற்றுவதை விரும்புகிறது. பயனாளிகளோடு இணைந்து, அதன் கூட்டாளிகள் உள்ளூர் வள மேம்பாட்டு முறைகளில் உதவியும், திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தியும் வருகின்றனர். இவ்வழியாகவே, மிசேரியர் தனது கூட்டாளிகளுடன் இணைந்து, தொடர்ச்சியாக மாறிவரும் சவால்களை எதிர்கொள்கிறது. (www.misereor.de; www.misereor.org)

4. **பிஹன்னா மா – விதை தாய்மார்கள்**
பிஸ்வாமோகன் மொஹந்தி
7. **பாரம்பரிய வேளாண் காடு வளர்ப்பை புதுப்பித்தலும், மர வளர்ப்பை வெற்றிகரமாக உருவாக்குதலும்**
அருண் கே. சர்மா
10. **பூச்சிக்கொல்லிகள் பயன்பாடு இல்லாத பயிர் மேலாண்மை – அனுபவங்களில் இருந்து கற்றவை**
ஜி.வி. ராமாஞ்சநேயலு, எம்.எஸ். சொர்ரி, டி.ஏ.வி.எஸ் ரகுநாத், ஜாகீர் உசேன் மற்றும் கவிதா குருகண்டி
15. **நிலையான லாபம் ஈட்டுவதற்கு ஒருங்கிணைந்த வேளாண்மை**
எல். நாராயண ரெட்டி
17. **உயிர்ச்சூழல் சுற்றுலா – வளர்ந்து வரும் கிராமப்புற தொழில்**
இனிர் பின்ஹிரோ

பிஹன்னா மா – விதை தாய்மார்கள்

பிஸ்வாமோகன் மொஹந்தி

ஒரிஸ்ஸாவின் “விதை தாய்மார்கள்” சிறுதானியங்களை அடிப்படையாக கொண்ட வேளாண் முறையை புதுப்பிப்பதில் மிகவும் முக்கிய பங்காற்றுகின்றனர். உள்ளூர் விதைகள் மற்றும் பல்லுயிர் பெருக்கம் குறித்த அறிவின் கிடங்குகளாக இவர்கள் இருப்பதால், உள்ளூர் பாரம்பரிய விதைகளை அடையாளம் காண்பதிலும், பாதுகாப்பதிலும் மற்றும் பரவலாக்குவதிலும் முக்கிய காரண கர்த்தாக்களாக விளங்குகின்றனர்

4

அன்புக்குரிய வாசகர்களே

2009 ஆம் ஆண்டு லீசா இந்தியா தமிழ் மொழியாக்க இதழ் முதல் முயற்சியாக துவங்கப்பட்டதை பெரும்பாலானோர் அறிவீர்கள். இதற்கு வாசகர்களிடம் இருந்து மிகச் சிறப்பான வகையில் பாராட்டுகள் கிடைத்தது. கிடைத்த பாராட்டுகளினால் உற்சாகமடைந்த நாங்கள், எங்களிடம் இருந்த குறைந்த ஆதாரங்களைக் கொண்டு 2010 ஆம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து லீசா தமிழ் மொழியாக்க இதழ்களை வெளியிட்டோம். இது நடைபெறுவதற்கு பெரிதும் உதவிய குடும்பம் மற்றும் லீசா ஆர்வலர்களின் பேராதரவை நன்றியுடன் நினைத்துப் பார்க்கிறோம்.

2011–13 ஆம் ஆண்டில் இந்த முயற்சிக்கு பொருளாதார உதவியளிக்க ஜெர்மன் நாட்டைச் சேர்ந்த “மிசேளியர்” என்ற நிதி நிறுவனம் ஒப்புக்கொண்டுள்ளது என்பதை மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். இந்த ஆதரவுடன் அடிமட்ட அளவில் உள்ள நிறைய மக்களையும், வாசகர்களையும், நிறுவனங்களையும் சென்றடைய நாங்கள் விரும்புகிறோம். உயிர்ச்சூழல் வேளாண்மையில் ஆர்வமுடைய மக்கள் மற்றும் நிறுவனங்களைச் சென்றடைய, எங்களுக்கு மேலும் நீங்கள் உதவ வேண்டும். அவர்களுக்கும் இந்த லீசா இந்தியா தமிழ் இதழை அனுப்புவதில் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறோம். இத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள படிவத்தை பூர்த்தி செய்து எங்களுக்கு அனுப்ப வேண்டுகிறோம்.

மேலும் இதர இந்திய மொழிகளான ஹிந்தி, கன்னடம், தெலுங்கு மற்றும் ஒரியா போன்ற மொழிகளிலும் லீசா இந்தியா மொழியாக்க இதழ்களை நாங்கள் வெளியிட்டு வருகிறோம். தாங்கள் அதை பார்க்க விரும்பினால் www.leisaindia.org என்ற இணையதளத்தில் பார்க்கலாம்.

மிக முக்கியமாக இந்த மொழியாக்க இதழ் குறித்த தங்களின் மேலான கருத்துக்களை எதிர்பார்த்து காத்திருக்கிறோம். தங்களின் கருத்துக்களை, பார்வைகளை, ஆலோசனைகளை எங்களோடு தபால் மூலமாகவோ, மின்னஞ்சல் (leisaindia@yahoo.co.in) அல்லது இணையதளத்திலோ (www.leisaindia.org) பகிர்ந்து கொள்ளுமாறு வேண்டுகிறோம்.

ஆசிரியர்
லீசா இந்தியா குழு

பாரம்பரிய வேளாண் காடு வளர்ப்பை புதுப்பித்தலும், மர வளர்ப்பை வெற்றிகரமாக உருவாக்குதலும்

அருண் கே. சர்மா

இக்கட்டுரையானது உள்ளூர் மர வகைகளை அடையாளம் காண்பதிலும் அதற்கு தேவையான நாற்றங்கால்களை அப்பகுதியிலேயே உருவாக்குவதிலும், சரியான நேரத்தில் செயல்படுத்துவதிலும், அவற்றை பாதுகாப்பதிலும் உழவர்களின் ஈடுபாட்டை ஒருங்கிணைப்பதில் உள்ள பலத்தை கோட்டு காட்டுகிறது. மித வெப்ப மண்டல பகுதிகளுக்கான ஆராய்ச்சி மையத்தின் இம்முயற்சியானது உள்ளூர் வேளாண் சமூகத்தின் கூட்டு முயற்சியில் ராஜஸ்தானில் பாரம்பரிய வேளாண் காடுகளை புதுப்பிப்பதாகும்.

7

பிஹன்னா மா – விதை தாய்மார்கள்

ஓரிஸ்ஸாவின் “விதை தாய்மார்கள்” சிறுதானியங்களை அடிப்படையாக கொண்ட வேளாண் முறையை புதுப்பிப்பதில் மிகவும் முக்கிய பங்காற்றுகின்றனர். உள்ளூர் விதைகள் மற்றும் பல்லுயிர் பெருக்கம் குறித்த அறிவின் கிடங்குகளாக இவர்கள் இருப்பதால், உள்ளூர் பாரம்பரிய விதைகளை அடையாளம் காண்பதிலும், பாதுகாப்பதிலும் மற்றும் பரவலாக்குவதிலும் முக்கிய காரணகர்த்தாக்களாக விளங்குகின்றனர்

பிஸ்வாமோகன் மொஹந்தி

ஓரிஸ்ஸா மாநிலத்தின் மல்கன்கிரி மாவட்டத்தில் உள்ள கோயா மற்றும் கந்தமால் மாவட்டத்தில் உள்ள கோந்த பகுதியில் வாழும் ஆதிவாசி சமூகத்தின் வாழ்வாதாரம் வேளாண்மையே அடிப்படையாக நம்பியுள்ளது. பாரம்பரியமாக வருடம் முழுவதற்கும் அவர்கள் உணவு தேவையை பூர்த்தி செய்யக்கூடிய பல்வேறு வகையான சிறுதானியங்களையே பயிரிட்டு கொண்டு வந்தனர். இந்த உள்ளூர் சமூகத்திற்கு வேளாண்மை நிலைத்து இருக்க வேண்டும் என்பதில் இருந்த அக்கறையின் காரணமாக பல்வேறு பயிர்களை பயிரிட்டு, அதன் மூலம் உள்ளூர் பல்லுயிர் பெருக்கத்தை பராமரித்தும் பாதுகாத்தும் வருகின்றனர். இப்பகுதியில் உள்ள ஆதிவாசி மக்கள் தங்களின் உணவிற்காகவும், மற்ற வாழ்வாதாரத் தேவைகளுக்காகவும் காடுகளில் உள்ள வள ஆதாரங்களையும் பெரிதும் நம்பியிருக்கின்றனர்.

காலப்போக்கில் காடுகளின் வளங்கள் விரைந்து அழிக்கப்பட்டு வருவதன் காரணமாக இவர்களின் வாழ்வாதாரத்தை வெகுவாக பாதிக்கிறது. மேலும் வெளியிடு பொருட்கள் அதிகம் தேவைப்படும் நவீன வேளாண்மை ஆதிவாசிகளின் வேளாண் முறையிலும் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. பல பயிர் சாகுபடி வேளாண் முறை நடைபெற்ற இடங்களில் நெல் மற்றும் அதிக மதிப்புடைய ஓராண்டு பயிர்கள் பயிரிடப்பட்டு வருகிறது. மாறி வரும் இது போன்ற சூழ்நிலைகளில் பெண்களுக்கு தங்களின் குடும்பத்திற்கு தொடர்ந்து தேவைப்படும் உணவு அளிப்பதை உறுதிப்படுத்துவது பெரும் சவாலாக உள்ளது. ஏனெனில் நெற்பயிரை மட்டுமே கொண்டு வீட்டின் அனைத்து தேவைகளையும், உடலுக்கு தேவைப்படும் ஊட்டச்சத்துக்களையும் அளிக்க முடியாது.

2006 ஆம் ஆண்டில் அங்கு பணிபுரியும் “ஓரிஸ்ஸா” என்ற தொண்டு நிறுவனம், அங்கு உள்ள மக்களிடம் உள்ள அறிவை அடிப்படையாக கொண்டு, பாரம்பரிய வேளாண் முறைகளை புதுப்பிக்கும் பணியை துவக்கியது. குறைந்த செலவு, உள்ளூர் விதைகள், நிலைத்த தன்மை இவற்றை அடிப்படையாக கொண்ட வேளாண் முறையை கடைபிடிப்பதற்கு உதவுவதை பிரதான குறிக்கோளாக கொண்டு செயல்பட்டது.

பிஹன்னா மா

உள்ளூர் விதைகளை பற்றிய ஞானமும் அவைகளை வளர்த்தெடுப்பதிலும் ஆதிவாசி பெண்கள் ஒரு முக்கியமான பங்காற்றி வந்துள்ளனர். சில பெண்கள் இன்றளவும், தங்கள் வீட்டுக் கொல்லைப்புறத்திலும், பல பயிர்சாகுபடியாக சிறிய அளவு நிலங்களிலும் சிறு தானியங்களை பயிரிட்டு வருகின்றனர். இவர்கள் “பிஹன்னா மா” அல்லது விதைத் தாய்மார்கள் என்று அழைப்பார்கள்.

கலப்பு பயிர் சாகுபடி முறையில் விதைகள் விதைக்கப்படுகின்றன.

பாரம்பரிய விதைகளை பாதுகாப்பதில் விதைத் தாய்மார்களின் பங்கையும், முக்கியத்துவத்தையும் அங்கீகரிக்கும் வண்ணம் லோக் சங்கிட்டன் என அழைக்கப்படும் விவசாய குழுக்கள் இவ்விதைத்தாய்மார்களின் பணிக்கு கௌரவம் அளிக்க முடிவு செய்தனர். அதற்காக 2006 ஆம் ஆண்டு 28 ஆதிவாசி பெண்களை அடையாளம் கண்டு அவர்கள் தலைமையில் விதை குறித்த அறிவினை அப்பகுதியில் கொண்டு சென்றனர். விதைத் தாய்மார்கள், கிராம மக்களுக்கு உள்ளூர் விதைகளை அடையாளம் காண்பதிலும் அதைப் பற்றிய விவரங்களை மற்றும் பல பயிர்சாகுபடியினால் உண்டாகும் பயன்களைப் பற்றி பகிர்ந்து கொள்வதிலும், ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் விதைகளை இலவசமாக ஒருவருக்கொருவர் பகிர்ந்து கொள்ளும் நிகழ்ச்சிகளை வழி காட்டுவதிலும் உதவ வேண்டும் என எதிர் பார்க்கப்பட்டார்கள்.

கிராமங்களில் இருக்கும் இந்த விதைத் தாய்மார்கள் பல்வேறு வகையான விதைகள் அதன் தன்மைகள், தரம், சாகுபடி செய்யும் விதம், சேமித்து வைக்கும் முறை, யாரிடம் விதை உள்ளது, எங்கிருந்து வந்தது, யாருக்கு தேவைப்படுகிறது என்பதில் விவரங்களை பகிர்ந்து கொண்டு, உழவர்களுக்கு இடையில் இணைப்பை ஏற்படுத்தும் பணியை செய்தனர்.

விதைப் பெருக்க செயல்பாடுகள்:

விதைத் தாய்மார்களும், விவசாயிகளின் குழுக்களும் அப்பகுதியில் பல்லுயிர் பெருக்கத்தை வலுப்படுத்த இணைந்து செயல்பட்டனர். விதைத் தாய்மார்கள் தொடர்ச்சியாக உள்ளூர் விதைகளை தேடுவதிலும் அவற்றின் குணாதியங்களை மேம்படுத்துவதிலும் அவற்றை விவசாயிகளிடத்தில் பரிமாற்றம் செய்வதிலும் ஈடுபட்டனர். பாரம்பரிய விதைகள் விரும்பத்தக்க அனைத்து குணாதியங்களையும் கொண்டில்லாததால் அவைகளை மேம்படுத்த வேண்டியிருந்தது. மேலும் விதைத்தாய்மார்களால் திரட்டப்படும் விதைகளின் அளவு குறைவாக இருந்ததால் பாரம்பரிய உள்ளூர் விதைகளில் மேல் ஆர்வம் கொண்ட அனைத்து உழவர்களுக்கும் அவற்றை பகிர்ந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே விவசாயிகளின் நிலங்களில் விதைகளை பெருக்கம் செய்ய வேண்டியிருந்தது. விதை பெருக்க பரிசோதனைகளை மேற்கொள்ள ஆர்வமுடைய உழவர்களை அடையாளம் காண்பதில் விவசாயிகளின் குழுக்கள் உதவி புரிந்தன. அதன் தொடர்ச்சியாக நறுமணம் கொண்ட நெல், சிறுதானியங்கள் மற்றும் பயிறு வகைகள் விதைத் தாய்மார்கள் மற்றும் சில முன்னோடி உழவர்களால் அவர்களின் நிலங்களில் முதலில் பயிரிடப்பட்டு பின்னர் மற்ற உழவர்களுக்கு பரிமாற்றம் செய்யப்பட்டது. இவ்விதைகள் விவசாயிகள் விருப்பத்திற்கு ஏற்றாற் போல குறுகிய நாட்களில் அறுவடைக்கு வருவது காட்டு விலங்குகள் மற்றும் பூச்சி நோய் தாக்குதலை சமாளித்து வரக்கூடிய ரகங்களாக அடையாளம் காணப்பட்டு வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது. கடந்த 4 வருடங்களில் 32 வகையான நெல் ரகங்களும், 7 வகையான சிறு தானியங்களும், 21 வகையான இதர உள்ளூர் விதைகள் பெருக்கம் செய்யப்பட்டு 800க்கும் மேற்பட்ட உழவர்களிடம் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

பல்லுயிர் பெருக்க வரைபடம் தயாரித்தல்:

வெகுவாக பரவிக்கிடக்கும் பல்வகை உணவு மற்றும் காடுகளில் இருந்து கிடைக்கும் பொருட்கள் குறித்து கிராம மக்களிடையே அங்கீகாரம் பெறவும், அது குறித்து புரிந்து கொள்ளச் செய்யவும், விதைத் தாய்மார்கள் பல்லுயிர் பெருக்க வரைபடம் தயாரிக்கும் நிகழ்வுகளை கிராமங்களில் நடத்தினர். காடுகள் குறித்து பெண்களின் அறிவிற்கு முடிவேயில்லை என்ற அளவிற்கு டங்பள்ளி மற்றும் அடமுண்டா கிராமங்களில் நடந்த நிகழ்வில் காடுகளில் இருந்து பெறப்பட்ட 25 வகையான உண்ணத்தகுந்த காட்டுச் செடிகளை கண்காட்சிக்கு செய்து காட்டியிருந்தனர். ஜாராப் பள்ளி என்ற கிராமத்தில் மூங்கில் குறித்து நடைபெற்ற நிகழ்வில் 53 வகையான மூங்கில் வகைகளை அக்கிராம சமுதாய மக்கள் அடையாளம் கண்டு ஆதிவாசிகளின் வீடுகளில் அதன் பயன்பாடுகளையும் தெரிவித்திருந்தனர். இது விவசாயிகள் குழுக்கள் மத்தியில் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி மேலும் 6 மக்கள் அமைப்புகளோடு இணைந்து “மூங்கிலை காப்போம்” என்ற பிரச்சாரத்தை முன்னெடுத்து இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை மூங்கில் வெட்டும் பழக்கத்தை நிறுத்த மக்களை தூண்டுதலாக இருந்தனர். இந்த செயல் முறையில் விதைத் தாய்மார்கள் மற்றும் இதர ஆதிவாசி பெண்களிடம் திரட்டப்பட்ட அறிவானது சமூக அளவிலான பல்லுயிர் பெருக்கப் பதிவேடுகள் உருவாக உதவியது. தற்போது 22 சமூக பல்லுயிர் பெருக்க பதிவேடுகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

பல்வகைமை பயிர்ச்சூழலை உருவாக்குதல்:

பாரம்பரியமாக “மாறிச்செல்லும் பயிரிடல்” முறையில் காடுகளை அழித்து, சமப்படுத்தி, நிலத்தை ஆண்டுக்கு ஒரு முறை உழுது அதில் பல்வகைமை பயிர்களான பருப்பு வகைப்பயிர்கள் அவரைச் செடி வகைகள் மற்றும் சிறுதானியங்களை கலந்து விதைப்பது வழக்கமாக இருந்தது. சிறுதானியங்களை மையப்படுத்திய பயிர்ச்சாகுபடி முறையானது இன்றளவும் தொடர்ந்து, 12 முதல் 21 வகையான உணவுப் பயிர்கள், காடுகளை ஒட்டிய மேட்டு நிலங்களில் பயிரிடப்பட்டு வருகிறது.

பழமை வாய்ந்த, மாறிச் செல்லும் பயிரிடல் முறையில் மிகவும் கவரப்பட்டதன் விளைவாக, மேட்டு நிலங்களில் கலப்பு பயிர்கள் சாகுபடி செய்வதன் அவசியத்தை வயதில் மூத்த விவசாயிகள் நன்கு உணர்ந்திருந்தனர். விதைத் தாய்மார்களின் மூலம் 678 குடும்பங்களில் கலப்பு பயிரிடும் முறை புதுப்பிக்கப்பட்டு, படிப்படியாக ஆண்டு முழுவதும் உணவு கிடைப்பது உறுதி செய்யப்பட்டது. விவசாயிகள் பருப்பு வகை பயிர்களான உளுந்து, கொடி அவரை படரும் அவரை தானிய வகைகளான சோளம், செல் மற்றும் ஜானா பயிர்களை பயிரிட்டனர். மற்ற சில விவசாயிகள் சிறுதானிய பயிர்களான சாமை, தினை ஆகியவற்றோடு காய்கறிப் பயிர்களான வெண்டை மற்றும் அவரைப் பயிர்களைப் பயிரிட்டனர்.

மல்கான்கிரியில், உதாரணத்திற்கு ஒரு கிராம அளவில் பல்வேறு வகைகள் இருப்பதை அறிந்து கொள்வதற்காக விதை வரைபட பயிற்சி நடத்தப்பட்டது. விதைகள் இருப்பதன் அடிப்படையில் சிறுதானிய கலப்பு விதைகளை தங்களின் நிலங்களில் பயிரிடுவதற்காக ஒருவருக்கொருவர் வைத்திருந்த விதைகளை பரிமாறிக் கொண்டனர் மூன்று ஆண்டுகளில் இந்த முயற்சியின் விளைவாக 47 குடும்பங்களில் பயிரிடப்பட்ட 9 வகையான சிறுதானிய விதைகள் பயிரிடும் பழக்கம் 50 உழவர்களிடம் சென்றடைந்தது. பாரம்பரிய நறுமணம் வீசும் வகை நெல் வகைகளான கலசீரா மற்றும் மச்சகந்தா விதைகள் உழவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டு மற்ற உழவர்களிடம் பரிமாறிக் கொள்ளப்பட்டது. சமூக விதை கண்காட்சிகளை ஒருங்கிணைக்கும் அமைப்பாளரான திரு. பிஜய் அவர்களின் கூற்றுப்படி 100 ஏக்கருக்கும் மேலான மேட்டு நிலங்களில் கலப்புப் பயிர் சாகுபடி முறை திரும்பக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது.

மற்ற பண்ணைகளில் உற்பத்தி இழப்பு ஏற்படுகிற அதே நேரத்தில், சிறுதானியங்களை அடிப்படையாக கொண்ட வேளாண் முறையை புதுப்பித்ததன் விளைவாக (2008ம் ஆண்டு மல்கன்கிரி வட்டத்தில்) 739 சிறு ஆதிவாசி குடும்பங்கள் பயிர் செய்து 6 லிருந்து 14 பயிர்களில் குறைந்த பட்சம் 2 பயிர்களை அறுவடை செய்ய முடிகிறது.

குடும்ப அளவில் உணவு மற்றும் ஊட்டச்சத்து உத்திரவாதத்தை உறுதி செய்வதில் பெண்கள் முக்கியமான பங்கை ஆற்றுகின்றனர். ஆண்டாண்டுகளாக உற்பத்தி செய்த பொருட்களை போதிய அளவு பயன்படுத்தியது போக, ஒரு போகத்தில் அறுவடை செய்ததை 5லிருந்து 10 வருடங்கள் வரை தங்களின் வீட்டுத் தேவைகளுக்காக சேமித்து வைக்கின்றனர். அனைத்து வகையான காய்கறிகளோடு, சாறு கொடுக்கும் தாவரங்களையும் தங்கள் வீட்டின் கொல்லைபுறங்களில் பயிரிட்டு வருகின்றனர்.

பெண்களால் நிர்வகிக்கப்படும் சத்துமிக்க காய்கறிகளை உற்பத்தி செய்ய, அப்பகுதியில் உள்ள குடும்பங்களுக்கு பயன்தரும் வகையில் 22 நர்சரிகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. வீட்டுத் தோட்டங்களில் வளர்க்கப்பட வேண்டிய தாவரங்கள் மற்றும் விதைகளை பரிமாற்றம் செய்யும் பணியை, விதைத் தாய்மார்கள் வழிநடத்திச் செல்கின்றனர்.

சமூக விதைச் சந்தை விழாக்கள்:

2007 ஆம் ஆண்டு தொடங்கி, விதைச் சந்தை விழாக்கள் விவசாயிகளின் குழுக்களால் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இது விதை பன்மயத்தன்மை கொண்டு உழவர்கள் உற்சாகமடைவதற்கும், விதைத்தாய்மார்கள் மற்றும் இதர உழவர்களுக்கு நல்லதொரு அடித்தளமாக விளங்கிவருகிறது இவ்விழாக்கள், பொதுவாக கரீப் பருவத்தில் அறுவடை முடிந்தவுடன் உடனடியாக நடத்தப்பட்டு விதைகள் மற்றும் அனுபவங்களை பகிர்ந்து கொள்வதற்கு உதவுகிறது. விதைத் தாய்மார்கள் அப்பகுதியில் உள்ள அபரிமிதமான விதை பன்மயத் தன்மையையும், இயற்கை வளங்கள் குறித்த விபரங்களை காட்சிப்படுத்துகின்றனர். விதைத்தாய்மார்களின் தலைமையில் நூற்றுக்கும் மேலான பெண்கள் விதை பன்மயத்தன்மையை பறைசாற்ற விதை மாதிரிகளை காட்சிப்படுத்துகின்றனர். பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்து எண்ணற்ற உழவர்கள் இவ்விதைச் சந்தை விழாக்களில் கலந்து கொண்டு, அனைத்து வகையான விதைகளை பரிமாறிக் கொண்டு பயனடைகின்றனர்.

உதாரணத்திற்கு 2009ல் மல்கன்கிரியில் நடைபெற்ற சமூக விதைச் சந்தை திருவிழாவினால் கவரப்பட்டு, மாநிலத்தின் 6 பிற மாவட்டங்களில் இருந்து உழவர்கள் கலந்து கொண்டு தங்களிடம் இந்த விதைகளை பரிமாறிக் கொண்டனர். அவ்விழாவின் போது 231 உழவர்கள் கலந்து கொண்டு, உள்ளூர் பாரம்பரியமான நறுமணம் கொண்ட நெல் விதைகளை பரிமாறிக் கொண்டனர். சான்று பெற்ற விதைகளுக்கு பதிலாக 47 உழவர்கள் தங்களிடம் இருந்த நறுமணம் கொண்ட நெல் விதைகளை ஒரு குவிண்டாலுக்கு ரூ 1400 முதல் ரூ 1700 வரை மொத்தம் 60 குவிண்டால் நெல் விதைகளை (கலசீரா, சமுத்திரபாலி, அட்மாசிடலா முதலிய ரகங்களை) விற்றனர்.

விதைச் சந்தை விழாக்களை நடத்தியதன் விளைவாக, மக்கள் காடுகளை பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதை உணர்வதற்கு அடித்தளமாக அமைந்தது. ரங்கினிகுடா பகுதியைச் சார்ந்த 30 ஆதிவாசி பெண்கள், மல்கன்கிரியில் 2009 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற விதைச் சந்தை திருவிழாவில் 105 வகையான மருத்துவ குணம் கொண்ட தாவரப் பொருட்கள் (பயிர்கள், செடிகள், இலைகள் வேர்கள் பழங்கள், விதைகள் தோல் பட்டைகள், மரங்கள் மற்றும் மெழுகுப் பொருட்கள்) மற்றும் உள்ளூர் காடுகளில் இருந்து கிடைக்கப் பெற்ற 15 வகையான வேர்கள், 8 வகையான இலைகள், காளான்கள், முந்திரி, புளி போன்றவற்றை காட்சிப்படுத்தியிருந்தனர்.

பாரம்பரியத்தை பரப்பதல்:

விதைத்தாய்மார்கள் அல்லது பிஹான்ன மா எண்ணிக்கை வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது. 3 வருட காலத்தில் 73 விதைத் தாய்மார்கள் 2800க்கும் மேற்பட்ட விவசாய குடும்பங்களுக்கு, பாரம்பரிய விதைகளை பயன்படுத்தவும், பாரம்பரிய வேளாண் முறையை பின்பற்ற உதவு செய்துள்ளனர். இப்பெண்கள்

பெட்டி செய்தி

பாத யாத்திரை மூலம் “ச்சேஸி ஸ்வராஜ்” கொண்டாட்டம்

பாரம்பரிய விதைகளை வளர்த்தெடுப்பதற்கான பாதயாத்திரை ஐராபள்ளி கிராமத்தில் 12 ஆம் தேதி பிப்ரவரி 2009ல் தொடங்கப்பட்டது. அது 55 கடைகோடி கிராமங்களில், சுமார் 60 கிலோ மீட்டர் வரை பயணித்தது. இப்பயணத்தில் சாதாரண உழவர்களின் விதைப்பாதுகாப்பு முயற்சியில் கவரப்பட்ட தன்னார்வத் தொண்டர்கள், வழி நெடுக நடைபெற்ற தெருக் கூட்டங்களில் பங்கேற்றனர். பயணத்தின் வழியில் உள்ளூர் உழவர் அமைப்புகள் பஞ்சாயத்து அளவில் விதை பரிமாற்ற விழாக்களில் பல கிராமங்களில் இருந்து பெண்கள் தங்களின் விதைபானைகளோடு கலந்து கொண்டு விதைகளை பரிமாறிக் கொண்டனர். பாதயாத்திரையானது 9 ஆம் நாள் அன்று நிறைவடைந்தது. அன்று மல்கன்கிரியில் நடைபெற்ற சமூக விதைச் சந்தை திருவிழாவில் 5000 பேர் கலந்து கொண்டனர். “ஆதிவாசி பெண்கள் – விதை பாதுகாவலர்கள்” என்ற புத்தகம் ஒன்றும் அவ்விழாவில் வெளியிடப்பட்டது.

மேலும் சமூகத்தில் உள்ள மற்ற முக்கிய மக்களுக்கு ஆதிவாசிகளிடம் காணப்படும் சத்துமிக்க உணவுகளின் நன்மைகள் குறித்து விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தும் வகையில் மாவட்ட மற்றும் மாநில அளவில் உணவுத் திருவிழாக்கள், அரசு நிகழ்ச்சிகளில் கண்காட்சிகளையும் நடத்தி வருகின்றனர். சிறுதானியங்களை அடிப்படையாக கொண்ட உணவிற்கும் உள்ளூர் உணவிற்கும் முறையான அங்கீகாரம் கிடைக்க உணவுத் திருவிழா, கண்காட்சிகள் மற்றும் விதைச்சந்தைகளை நடத்தி வருகின்றனர். இவைகள் அனைத்தும் உணவு பன்மயத்தன்மை தொடர்பாக உள்ள பிரச்சனைகளை விரிவாக விவாதிக்க, தேவையான அடித்தளத்தை உருவாக்கிக் கொடுக்கிறது.

மூலம்: செப்டம்பர் 2009, வால்யூம் 11, இதழ் 3

பிஸ்வாமோகன் மொஹந்தி

செயலாளர்
ஓரிஸ்ஸா (Orissa)
எண் 40/570, லெட்சுமி விஹார் அஞ்சல்
சாய்நிக் பள்ளி, புவனேஸ்வர் – 751 005
ஓரிஸ்ஸா, இந்தியா
மின்னஞ்சல்: biswamohanm@gmail.com
இணையதளம்: www.orissa.co.in

பாரம்பரிய வேளாண் காடு வளர்ப்பை புதுப்பித்தலும், மர வளர்ப்பை வெற்றிகரமாக உருவாக்குதலும்

இக்கட்டுரையானது உள்ளூர் மர வகைகளை அடையாளம் காண்பதிலும் அதற்கு தேவையான நாற்றங்கால்களை அப்பகுதியிலேயே உருவாக்குவதிலும், சரியான நேரத்தில் செயல்படுத்துவதிலும், அவற்றை பாதுகாப்பதிலும் உழவர்களின் ஈடுபாட்டை ஒருங்கிணைப்பதில் உள்ள பலத்தை கோட்டு காட்டுகிறது. மித வெப்ப மண்டல பகுதிகளுக்கான ஆராய்ச்சி மையத்தின் இம்முயற்சியானது உள்ளூர் வேளாண் சமூகத்தின் கூட்டு முயற்சியில் ராஜஸ்தானில் பாரம்பரிய வேளாண் காடுகளை புதுப்பிப்பதாகும்.

அருண் கே. சர்மா

ராஜஸ்தான் மற்றும் வடமேற்கு இந்தியாவில் வறட்சி என்பது பொதுவான நிகழ்வாகும். வறண்ட நிலப்பரப்பிற்கு பெயர் போன இப்பகுதியானது மழைப் பொழிவில் அதிகளவு வித்தியாசங்களை கொண்டதாக இருக்கும். 30 மில்லியன் ஹெக்டேருக்கும் அதிகமான நிலப்பரப்பு வெப்ப மண்டலப் பகுதியாக குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாக இப்பகுதியில் வாழும் கிராமப்புற மக்கள் பல ஆண்டுகளுக்கு பலன் தரும் மரப்பயிர்களை தங்களின் வேளாண் முறையோடு ஒருங்கிணைத்து அதன் மூலம் அடிக்கடி ஏற்படும் வறட்சியின் கடுமையான விளைவுகளை தவிர்த்தும் குறைத்தும் வந்துள்ளனர். பல்வேறு பகுதிகளுக்கான மண் மற்றும் பருவ நிலை, சமூக பொருளாதார மாற்றங்களை வைத்துப் பார்க்கும் போது, பல்வேறு வகையான வறட்சியைத் தாங்கி வளரக் கூடிய பல்வகை பயன்பாடுகளை கொண்ட குறுமர வகைகள் தேர்வு செய்யப்பட்டு பயிர் செய்யும் நிலங்களின் அதிகப்படியான வேளாண்காடு வளர்ப்பு முறைகள் உருவாக்கப்பட்டன.

உழுது பயிர் செய்யும் குறுகிய கால பயிர்களோடு மரங்களை இணைப்பது ஒரு விந்தையான பாதுகாப்புடன் கூடிய உற்பத்தி முறையாகும். இது சுற்றுச்சூழல், உற்பத்தி திறன் பொருளாதாரம் நிலையானத்தன்மை போன்றவற்றின் கோட்பாடுகளில் இயங்குகிறது. இம்முறைகள் இன்று பொதுவாக வேளாண் காடுகள் என குறிப்பிடப்படுகிறது. ஏனென்றால், அனேக மரங்கள் வறட்சியை தாங்கி வளரக்கூடிய குணாதிசயங்களை கொண்டிருப்பதால் பயிர்களில் இருந்து வருவாய் இழப்பு ஏற்பாட்டாலும் மரங்கள் எரிபொருள், தீவனம், பழங்கள் மற்றும் இதர பாகங்கள் பலன்களை கொடுக்க முடிகிறது. இவ்வாறு இப்பகுதியில் மரங்கள் மிகவும் முக்கியமான இடம் வகிக்கின்றன. அங்கு வசிக்கும் மக்களின் வாழ்வாதார மேம்பாட்டிற்கு நேரடியாக உதவுவதோடு மட்டுமல்லாது பருவநிலை மாற்றங்களை வசிக்கக்கூடிய சூழ்நிலையாகவும் மண் மற்றும் நீர் பாதுகாப்பதும், மண் வளத்தை அதிகப்படுத்துவது என முக்கியமான சேவைகளையும் அளிக்கிறது.

இம்முறையின் ஒரு பகுதியாக மரப் பொருட்கள் விறகாகவும், தீவனமாகவும், வீட்டு கட்டுமான பயன்பாட்டிற்கும், பழங்களாகவும் மற்றும் இதர உண்ணக்கூடிய வகையாகவும் பல வடிவங்களில் பயனளிக்கிறது வெப்ப மண்டலப் பகுதிகளில் பயிர்கள் சாகுபடி செய்வது ஒரு சூதாட்டமாகவும், இல்லையேல் முடியாத ஒன்றாக இருக்கும் பட்சத்தில், மழை தவறும் பட்சத்தில் மரங்கள் பல முக்கியமான பொருட்களையும் சேவைகளையும் பெறுவதற்கு உத்தரவாதம் அளிக்கின்றன. எந்தந்த பயிர்களோடு உள்ளூர்

பெட்டி செய்தி

மித வெப்ப பகுதிக்கு மரங்களே ஒரு முக்கிய காரணி

மித வெப்பமான சுற்றுச்சூழலுக்கு மரங்கள் ஒரு இன்றியமையாத பங்கினை ஆற்றுவதை மண்ணையும் புறச்சூழலின் பாதிப்புகளிலிருந்து காப்பதின் மூலம் அறிய முடிகிறது. மரங்களை மண்ணின் மேற்பரப்பில் ஏற்படுத்தும் சாதகமான மற்றும் பாதகமான விளைவுகள் குறித்து மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் மூலம் மரங்களுக்கு அடியில் உள்ள மண்ணை மரங்கள் இல்லாத இடங்களில் உள்ள மண்ணின் தன்மைகளோடு ஒப்பிடுகையில் மரங்களுக்கு அடியில் உள்ள மண்ணில் அதிக அமிலத்தன்மை காணப்படுகிறது. இயற்கையில் உள்ள கணிம சத்தும் மரங்கள் உள்ள இடங்களில் மற்ற திறந்த வயல் வெளிகளோடு ஒப்பிடுகையில் கூடுதலாக உள்ளது. உதாரணத்திற்கு பிரோசோபிஸ் சினரேரியா மற்றும் அகேசியா நிலோட்டிகா போன்ற மரங்களின் கீழ் உள்ள மண்ணில் திறந்த வெளியில் இருக்கும் சூழ்நிலைகளை விட கணிம சத்து அதிகம் உள்ளது. பொதுவாக ஆழம் உள்ள மண்ணில் தழை மற்றும் மண்சத்து குறைந்திருக்கும். ப்ரோ சோபிஸ் கினரேரியா மற்றும் அகேசியா நிலோட்டிகா கீழ் உள்ள மண்ணில் அதிக சத்துக்கள் இருக்கும். மிதவெப்ப பகுதிகளில் மரங்கள் கீழ்க்கண்ட வழிமுறைகளில் மண் வளத்தை பெருக்குகிறது.

மண்ணில் தழைச்சத்தை நிலை நிறுத்துவதன் மூலம், ஆழமான மண்ணில் இருந்து சத்துக்களை மேல்நோக்கு எடுத்துக் கொள்வதற்கும், இலை தழைகள் மண்ணில் விழுவதன் மூலமே சத்துக்கள் சுழற்சி செய்வதன் மூலமும் கூடுதலாக சத்துக்கள் மண்ணில் சேர்கிறது.

மண்ணரிப்பையும், மண் அடித்துச் செல்வதையும் தடுத்து அதனால் ஏற்படும் இழப்பை குறைக்கிறது.

மேலே கூறப்பட்டுள்ள நிகழ்வின் மூலம் மண்ணின் பெளதீக, இரசாயன மற்றும் உயிரியல் நிலைகளை மேம்படுத்த உதவுகிறது.

மரங்கள் பருவநிலையை மாற்றி குறைந்தபட்சம் ஒரு “மைக்ரோ கிளைமேட்” அளவிற்கு மாற்றுவதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. கோடை காலத்தில் காற்றில் உள்ள வெப்ப அளவில் 2°C அக்கேசியா டோராடிலிஸ் உள்ள பகுதியில் குறைக்கிறது. அதே போன்று பருவமழை பொழியும் காலங்களில் மரங்களுக்கு சற்று அடியில் உள்ள வெப்பநிலை மண்ணின் மேற் பரப்பில் உள்ள வெப்பநிலையை காட்டிலும் 16°C குறைவாகவும் 30 செமீ அழத்தில் மரங்களின் அடியில் உள்ள மண் பகுதியின் வெப்பநிலையை திறந்த வெளியாக உள்ள மண்ணின் வெப்ப நிலையோடு ஒப்பிடுகையில் 5°C குறைவாகவும் உள்ளது. இது மண்ணின் சிறந்த வெப்பநிலை பரிமாணத்தை காட்டுகிறது.

மர வகைகளை இணைத்து பயிர் செய்யலாம் என்பது பெட்டியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இம்முறையிலான வேளாண் காடுகளின் வளர்ப்பு முறையானது உயிர்ச்சூழல் ரீதியாக மற்ற முறையிலான பயிர் சாகுபடி அல்லது காடு வளர்ப்பு முறையை விட சற்று கடினமானதாகும். ஆனால் இப்பகுதியானது தற்போது வேகமாக காடுகள் வெட்டப்படுவதற்கும், ஏற்கனவே அதிகளவு மரக் காடுகள் அழித்துச் சுரண்டப்பட்டதற்கு சாட்சியாக இருக்கிறது. இது ஏப்போதும் அதிகரித்து வரும் மக்கள் தொகை மற்றும் கால்நடைகள் எண்ணிக்கையினால் ஏற்படும் அழுத்தமும் காரணமாக உள்ளது. வேளாண்காடு வளர்ப்பு முறையானது பெருகி வரும் மக்கள் தொகையின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய இயலாததாக காணப்படுகிறது. மேலும் தற்போது நிலவும் சூழ்நிலையில் இந்த உற்பத்தியும், பாதுகாப்பும் இணைந்த முறை நிலையானதா என்ற கேள்வி குறியும் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த சங்கடங்கள் இருக்கும் போது கடந்த காலத்தைப் போலவே இந்தியாவின் வெப்ப மண்டல பகுதியில் உள்ள மக்களுக்கும் மரங்களுக்கு இடையே உள்ள சமூகமான உறவு முறை முக்கிய பிரச்சனையாக உள்ளது.

பாரம்பரிய வேளாண் காடுகள் முறை அழிந்து வருவதும் அதனை மறு உருவாக்கலும்

மண்வளம் குன்றிய மற்றும் தண்ணீர் பற்றாக்குறை உள்ள வெப்ப மண்டல பகுதிகளில் மரங்களை உருவாக்குவது எளிதான காரியம் இல்லை என்ற போதிலும், உழவர்கள் தங்களின் பயிர் செய்யும் நிலங்களில் மரங்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிப்பதற்கு எளிதான வழிகளை உருவாக்கி வைத்துள்ளனர். இயற்கையாக முளைத்து வளரும் மரக் கன்றுகளை கண்டறிந்து பாதுகாத்து வருகின்றனர். இந்த முறையில் சாதகமான அம்சங்கள் பல உள்ளன. இவ்வகையான மரங்களுக்கு கூடுதலாக தண்ணீர் தேவைப்படாது. மேலும் அத்தகைய வெப்ப மண்டல சூழ்நிலைக்கு ஏற்றதாகவும் பல நோக்கங்களின் தேவையை பின்னர் நிறைவு செய்வதாகவும் இருக்கும்.

ஆனால் கடந்த 40 முதல் 50 ஆண்டுகளில் பல்வேறு காரணங்களினால் இயற்கையாக நடைபெறும் இந்த மறு உற்பத்தி முறைகள் ஊக்கப்படுத்தப்படவும் இல்லை உதவவும் இல்லை. இதன் விளைவாக கடந்த பல வருடங்கள் பண்ணை நிலங்களில் வேகமாக மரங்களின் அடர்த்தி குறைந்து காணப்படுகின்றன. மரங்கள் பண்ணையில் அங்கு மிங்குமாக காணப்படும் இது போன்ற எதிர்மறை விளைவுகளுக்கு காரணங்களாக டிராக்டர் மற்றும் இதர இயந்திரங்களை நிலத்தில் பயன்படுத்தும் போது எதிர் கொள்ளும் சிரமங்களைச் சொல்லலாம். அதே போல் வேளாண்மை செய்ய முடியாத தரிசு நிலங்கள், மேய்ச்சல் நிலங்கள் மற்றும் இதர இடங்களில் பயிர்கள் சாகுபடி செய்வதும் அதிகரித்து வருகிறது. கடந்த பத்தாண்டுகளில் தீவிரமாக செய்யப்படும் நிலப் பயன்பாட்டு முறையில் மரங்களின் அடர்த்தி இழந்து அதற்கான விலையை கொடுத்து கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. அதே வேளையில் மறுபுறம் தண்ணீர் பற்றாக்குறை சூழ்நிலைக்கு பொருந்தக்கூடிய மரவகைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது அல்லது உயிர்ச்சூலுக்கு குறைந்த அளவு கவனம் செலுத்துவது போன்ற பல்வேறு காரணங்களால் மர வளர்ப்பு திட்டங்கள் இப்பகுதியில் வெற்றிகரமாக செயல்படவில்லை.

ஒருங்கிணைப்பின் மூலம் வெற்றி

வெப்ப மண்டல பகுதிகளுக்கான மத்திய ஆராய்ச்சி மையம் தனது செயல்பாடுகளில் ஒரு பகுதியாக நிலைத்த வேளாண் காடுகள் உருவாக்கும் முறைகளின் மூலமாக மரங்களின் அடர்த்தியை கணிசமாக கூட்ட சாத்தியமான அணுகுமுறைகளை கண்டறிய முயற்சித்து வருகிறது. சி.ஏ.இசட்.ஆர். ஐ என்பது இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சி மையத்தின் ஒரு பகுதியாகும். 1999ல் இருந்து 6 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக ராஜஸ்தான் மாநிலத்தின் பார்மர் மாவட்டத்தில் உள்ள துண்டா மற்றும் கவாஸ் கிராமங்களில் பணி செய்து வருகிறது. மாவட்டத்தின் முழுப்பகுதியும் மிகவும் வறட்சியான பகுதி மட்டுமல்லாமல் மண்ணும் மணற்பாங்காகவே காணப்படும்.

பணிகள் பாரம்பரிய வேளாண் காடுகள் உருவாக்கும் முறையை தழுவி படிப்படியாக ஆரம்பிக்கப்பட்டன. ஒரு ஆய்வும் செய்யப்பட்டது. அதன் முடிவுகள் என்ன விதமான பாரம்பரிய தொழில் நுட்பங்களை கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்பதை அறிந்து கொள்ள உதவியது. ஆவைகளில் (i) மண் வளத்தை பெருக்க குளத்து வண்டல் மண்ணை பயன்படுத்துவது (ii) கரையானை கட்டுப்படுத்த எருக்குச் செடியின் இலைகளை பயன்படுத்துவது (iii) மண் மற்றும் பருவநிலை, சமூக அமைப்புக்கு ஏற்ற வகையில் சிறந்த பயன் தரக்கூடிய உள்ளூர் வகைகளை தேர்வு செய்து வளர்ப்பது.

கற்றுச்சூழல் மற்றும் சமூக சூழ்நிலைகளுக்கு நன்கு பொருந்த கூடிய 3 உள்ளூர் வகைகள் தேர்வு செய்யப்பட்டன அவை ப்ரோசோபிஸ் கினரேரியா (சீமை கருவேல்), டிகோமெல்லா அண்டு லேட்டா மற்றும் அகேஷ்யா சீனிகல் (கருவேல் வகை சார்ந்த மரம்) முதலியனவாகும், நான்காவதாக தேர்வு செய்ய பட்ட வகையின் பெயர் கேலோஃபோஸ்பீர்மம் மொப்பேன் ஆகும். இது 40 ஆண்டுகளாக பரிசோதிக்கப்பட்டு வெப்ப மண்டல பகுதியில் வளர்ந்து தீவனம் தரக்கூடிய வகையாகும். இவ்வகையின் உபயோகம் பாரம்பரியமாகவே நன்கு அறியப்பட்டதாகும் எடுத்துக்காட்டாக (சீமைகருவேல்) ப்ரோசோபிஸ் கினரேரியா என்ற மர வகையின் இலைகள் தீவனமாகவும், அதன் ஓடுகள் காய்கறியாகவும் பயன்படுகிறது.

டிகோமெல்லா அண்டுலேட்டா வகை கட்டுமானத்திற்கு ஏற்றதாகவும் வகையானது பிசின் தயாரிக்கவும், தீவணம் மற்றும் விறகும் தருபவை. இவ்வகைகளில் சில இரண்டாவது வருடத்திலே பொருளாதார உற்பத்தியை தரத் துவங்கி விடுவதால் உழவர்கள் தங்களின் முயற்சிகளுக்கு கிடைத்த பலன்களைக் காண நீண்ட நாட்கள் காத்திருக்க வேண்டியதில்லை. (மண் மற்றும் பருவநிலை மேம்பாடு அடைவதற்கு குறைந்த பட்சம் 10 முதல் 15 ஆண்டுகள் தேவைப்பட்டாலும்)

உழவர்களின் மரக்கன்றுகளுக்கான நாற்றங்காலை உருவாக்குதல்

திட்டத்திற்கு தேவைப்படும் அனைத்து மரக்கன்றுகளும் ஒரு விவசாயினால் உள்ளூர் நாற்றங்காலிலே நிர்வகித்து வளர்க்கப்படுகிறது. பொதுவாக வெளியிடங்களில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்டு வளர்க்கப்படுவதைக் காட்டிலும் எதிர்பார்த்ததைப் போலவே இந்த ஏற்பாட்டில் நிறைய சாதகமான அம்சங்கள் வெளிப்பட்டது. கன்றுகள் நாற்றங்கால் பண்ணையில் இருக்கும் போதும் பின்னர் நடப்பட்ட போதும்

சமூக கட்டுப்பாட்டை அதிகரிக்க உதவியது. முக்கியமாக மரக்கன்றுகள் அதே சூழ்நிலையில் வளர்க்கப்பட்டு (மண், நீர் மற்றும் பருவநிலை) அப்பகுதியிலே நடப்பட்டதால் நடும்போது கன்றுகளுக்கு அதிகளவு பாதிப்புகள் ஏற்படவில்லை. எதிர்பாராத மழைப் பொழிவு இருக்கும் பட்சத்தில், மழை பெய்தவுடன் உழவர்கள் கன்றுகளை நடத்தால் மரக் கன்றுகள் எளிதில் வளர உதவியது.

மாறுதலுக்கு உட்பட்ட மண் தன்மைகள்

இம்மாவட்டங்களில் காணப்படும் மண்ணின் தன்மைகள் சத்துக்கள் குறைந்தும், மண்ணின் நீர்ப்பிடிப்பு தன்மைகள் திறன் குறைவாக உள்ளதற்கு பெயர் போனவை. மண்ணின் தன்மையை கூட்டுவதற்கு சி.ஏ.இசுட்.ஆர்.ஐ ஆய்வகங்களில் பல்வேறு கலவைகளை உள்ளடங்கிய உள்ளூர் பொருட்களை வைத்து பரிசோதிக்கப்பட்டன. இவை அனைத்திலும் எந்த ஒன்றில் அதிகமாக இயற்கையான மண் உள்ள குளத்து வண்டல், பண்ணை கழிவு உரம் மற்றும் மணல் ஆகியவற்றிலிருந்து தேர்வு செய்யப்பட்டு பயன்படுத்தப்பட்டது. இதற்கு முக்கிய காரணமாக அதனுள் புதைந்து கிடக்கும் இயற்கையான தழைகளும் குறைவான செலவும் ஆகும். மார்ச்- ஜூன் மாதங்களில் அரசு ஆரம்பித்த உதவிப் பணிகளில் குளங்கள் தூர்வாரப்பட்டது உண்மையில் இதற்கு பேருதவியாக இருந்தது இக்குளங்களில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட வண்டல் மண்ணின் தன்மையை மாற்றி மேம்படுத்த பயன்பட்டது. இப்படியாக ஒரே சமயத்தில் நிகழ்ந்த இச்செயல்பாடின் வாயிலாக ஒரு பக்கம் குளங்களின் நீர்ப்பிடிப்பு கொள்ளவு திறன் அதிகரித்ததோடு மறுபுறம் கன்றுகள் நடப்பட்ட குழிகளின் நீர்ப்பிடிப்புத் தன்மையையும் அதிகரிக்க செய்தது. மேம்படுத்தப்பட்ட நீர்ப்பிடிப்பு திறன் மற்றும் சரியான சத்துக்கள் மண்ணின் தன்மைகள் மாறுவதற்கு பங்களித்ததால் நடப்பட்ட மரக்கன்றுகள் பிழைத்து நன்கு வளர்வதற்கு பெரிதும் உதவியது.

மழைநீர் அறுவடை

இப்பகுதியில் நிலவிய தண்ணீர் தட்டுப்பாடு நடப்பட்ட கன்றுகளின் வளர்ச்சிக்கும், அவை பிழைப்பதற்கும் மழை நீர் அறுவடையின் அவசியத்திற்கு வித்திட்டது. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் 5 அவசியத்திற்கு வித்திட்டது. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் 5 விவசாயிகளின் வயல்கள் தேர்வு செய்யப்பட்டன. இரு தண்ணீர் அறுவடை தொழிநுட்பங்களான சிறு நீர்ப்பிடிப்பு அமைப்புகள் மற்றும் பார் அமைக்கும் முறைகளை போன்ற நீர் சேகரிப்பு அமைப்புகள் நிலங்களை வடிவமைத்தவுடன் செய்யப்பட்டன.

கன்றுகள் விரிசையாக நடப்பட்டது

முன்பு குறிப்பிட்டது போலவே இயற்கையாக தோன்றி வளரக்கூடிய மரங்கள் அங்குமிங்குமாக வயலில் இருப்பது டிராக்டரின் பயன்பாட்டிற்கு சிரமம் இருந்தது. டிராக்டரை பயன்படுத்த வேண்டாம் என உழவர்களிடம் புரிய வைப்பது கடினமான காரியமாக இருந்ததால் அதிக இடைவெளியில் அதாவது 20 x 10 மீ இடைவெளியில் கன்றுகளை நட்டு அதற்கு இடையில் பயிர்களுக்கு இடையூறும் ஏற்படா வண்ணம் இருப்பதற்கு பயிர் சாகுபடி மற்றும் இயந்திரங்களை பயன்படுத்த உழவர்கள் ஒத்துக் கொண்டனர். குன்றுகள் ஒரு நல்ல மழை பெய்யதற்கு பிறகு நடப்பட்டது. குறிப்பாக லேசான தூறல் இருக்கும் போது நடவு மேற்கொள்ளப்பட்டதால் மழைநீர் அறுவடையை அதிகப்பட்சமாகவும் நடும்போது ஏற்படும் அதிர்வுகளை குறைக்கவும் முடிந்தன. ஒரு ஹெக்டேருக்கு

தோராயமாக 50 மரங்கள் நடப்பட்டன அதில் 10 கன்றுகள் ப்ரோசோபிஸ் சின்ரேரியவும் 10 கன்றுகள் அக்ரேஷியா சின்கலும் 10 கன்றுகள் டிகோமேல்ல அண்டுவே 20 கன்றுகள் கேலோபோஸ்பாமம் மொபேன் நடப்பட்டு அதன் மூலம் ஒவ்வொரு வகையிலும் உள்ள பயன்பாடுகள் சமமாக இருக்குமாறு திட்டமிடப்பட்டது. கட்டுப்பாடுகள் இன்றி திரியும் கால்நடைகளில் இருந்து மரங்களை பாதுகாக்க புதிதாக நடப்பட்ட ஒவ்வொரு கன்றுகளைச் சுற்றியும் உள்ளூரில் உள்ள முட்செடிகளை கொண்டு கொண்டு வேளி கட்டப்பட்டது.

முடிவுகள்

சி.ஏ.இசுட்.ஆர்.ஐ யின் அனுபவத்தில் ஒரு வெற்றிகரமான மரவளர்ப்பு திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த ஒருங்கிணைந்த அணுகுமுறையும், சரியான நேரத்தில் செயல்பாடுகள் செய்வதும் முக்கிய காரணங்களாக அமைகின்றன. உதாரணத்திற்கு கன்றுகளை நடுவது மற்றும் பாதுகாப்பது ஆகும். மண்ணின் ஈரப்பதத்தை தொடர்ந்து வைத்துக் கொள்வதில் நிலங்களில் அமைக்கப்பட்ட சிறு நீர்ப்பிடிப்பு அமைப்புகள் ஏற்படுத்திய பகுதிகளில், ஏற்படுத்தாத பகுதிகளை காட்டிலும் இவைகளே கன்றுகள் பிழைத்து வளரக் காரணம். பரிசோதனை நிலங்களை (52-66%) மற்ற பகுதிகளோடு (10-15%) ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும் போது கன்றுகள் பிழைத்து வளர்ந்த சதவீதம் அதிகமாக இருப்பதற்கு கன்றுகளை பாதுகாத்தினால் உருவானது. குன்றுகளின் உயரம் இரண்டு மடங்காக இருப்பதும் ஒப்பீடுகளில் தெரிய வந்தது. இவ்வாறாக உழவர்களின் பங்கேற்பு ஒருங்கிணைந்த கூட்டு முயற்சிகள், கன்றுகளை பாதுகாப்பதிலும், தொடர் கண்காணிப்பு இருந்த காரணத்தால் கன்றுகளின் வளர்ச்சி மற்றும் முறைத்து வளர்ந்த விழுக்காடு அதிகமாக இருந்தது. மேலும் 3-4 ஆண்டுகள் வரையில் கன்றுகளை கவனித்து பாதுகாப்பது வெற்றிகரமான மர வளர்ப்பு திட்டங்களுக்கு மிகவும் இன்றியமையாதது என்பதும் உணரப்பட்டது. இந்த மர வகைகளில் இருந்து பெறப்பட்ட பல்வேறு வகையான மகசூல் மற்றும் பொருளாதார ரீதியான பயன்கள் இதற்கு முன்பு நடைபெற்ற ஆய்வுகளோடு கணக்கிடப்பட்டது. மேலும் இந்த மர வளர்ப்பின் மூலம் ஏற்பட்ட சுற்றுச்சூழல் மேம்பாடும் ஆய்வு செய்யப்பட்டது. ஏனவே இத்திட்டமானது ஒரு ஹெட்டேரில் ரூ 10000 முதல் ரூ 12000 வரை வருமானத்தை அதிகரிக்கும் என மதிப்பிடப்பட்டது. இதன் மூலம் வறட்சியை எதிர் கொள்வதற்கு இப்பகுதிக்கு மிக முக்கியமான நிலையான திட்டமாக மதிப்பிடப்பட்டது.

இப்பகுதியின் அருகாமையில் உள்ள உழவர்கள் நா்சரி ஆரம்பித்து கன்றுகளை கிராமங்களில் விற்பதன் மூலம் வருமானம் பெற்று வருகின்றனர் இருப்பினும் இது போன்ற பரவலாக்கப்பட்ட சிறந்த மரவளர்ப்பு திட்டத்தை பற்றி வளத்துறையை புரிய வைப்பது கடினமாகவே உள்ளது. வரும் காலங்களில் சில கொள்கை முடிவுகள் உருவாக்கப்பட்டால் இந்த நிலை முன்னேற்றம் அடையும்.

மூலம்: மார்ச் 2009, வால்யூம் 11, இதழ் 1

அருண் கே. சர்மா

முத்த விஞ்ஞானி
மத்திய வெப்ப மண்டல பகுதி ஆராய்ச்சி நிலையம்,
ஜோத்பூர் - 342 004, இந்தியா.
மின்னஞ்சல்: a.k_sharma@sify.com

பூச்சிக்கொல்லிகள் பயன்பாடு இல்லாத பயிர் மேலாண்மை – அணுபவங்களில் இருந்து கற்றவை

ஜி.வி. ராமாஞ்சநேயலு, எம்.எஸ். சொர்ரி, டி.ஏ.வி.எஸ் ரகுநாத், ஜாகீர் உசேன் மற்றும் கவிதா குருகண்டி

பூச்சிக் கொல்லிகள் பயன்பாடு இல்லாத பயிர் மேலாண்மையில் ஆந்திர மாநிலத்தில் இருபது ஆண்டு கால அணுபவத்தில், பயிரைத் தாக்கும் பூச்சி என்பது ஒரு பிரச்சனையல்ல. அது சுற்றுச் சூழலில் ஏற்பட்டுள்ள பாதிப்பு மட்டுமே என்பது வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதனை சரியான நேரத்தில் உள்ளூர் வளங்களைப் பயன்படுத்தியே எளிதாக மேலாண்மை செய்ய முடியும் சில கிராமங்களில் கிடைத்த வெற்றியானது மூன்று ஆண்டுகளில் 1.5 மில்லியன் ஹெக்டேருக்கு பரப்பப்பட்டது. மேலும் இவ்வணுபவம் அடிமட்டத்தில் உள்ள விரிவாக்க முறைகள் சமூகத்தால் மேலாண்மை செய்யப்படும் போது வேளாண் சமூகத்தில் மாற்றங்கள் ஏற்படுவதற்கும் அதில் ஏற்படும் பிரச்சனைகளில் இருந்து விடுபடுவதற்கும் உதவுவதை காணமுடிகிறது.

பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வேளாண்மை என்பது இந்தியாவில் உள்ள சூழ்நிலைக்கு ஏற்ற பயிர்சாகுபடி முறைகளையும், உற்பத்தி முறைகளையும் உழவர்களின் கண்டு பிடிப்பால் உருவானதாகும். 1960 ல் ஏற்பட்ட உணவு பற்றாக்குறை மற்றும் புவி அரசியல் பிரச்சனைகளில், குறிப்பாக இந்தியா போன்ற வளரும் நாடுகளை உணவு உற்பத்தியில் தற்சார்படைய முயற்சிகளில் ஈடுபட வைத்தது. இச்சூழலில் அதிக மகசூல் தரும் ரகங்களை (சரியாக குறிப்பிட வேண்டுமென்றால் அதிக இடுபொருட்கள் கேட்கும் ரகங்கள்) விளைவிக்க வேண்டும் என்ற பாதையைத் தேர்ந்தெடுத்து மிகவும் பெயர் போன பசுமைப்புரட்சி திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. சிறிது காலத்திற்கு மட்டும் நாடு உணவில் தற்சார்பு அடைவது போல் தோன்றினாலும், உழவர்கள் அளவுக்கு அதிகமான வெளியிடு பொருட்களை சார்ந்து வாழ வேண்டிய சூழ்நிலையில் கடினமான சுற்றுச்சூழல் மற்றும் பொருளாதார சிக்கலுக்கு ஆளாகி தங்களின் சுய சார்பை இழக்க நேரிட்டது.

வேளாண்மையில் இருக்கும் இந்த ஆழமான நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியில் உழவர்களும், உழவர்களோடு தொடர்புடைய நிறுவனங்களும் வேளாண்மையை நிலைபெறச் செய்ய புதிய சில அணுகுமுறைகள் கண்டறிய முயற்சிகள் மேற்கொண்டன. அதில் ஒரு முயற்சியாக பூச்சிக் கொல்லிகள் பயன்பாடு இல்லாத பயிர் மேலாண்மை ஆகும். இதன் மூலம் சில செயல்முறைகளை கடைபிடித்து, பயிர்களை தாக்கும் பூச்சிகளை அழிக்க ஏற்படும் செலவை குறைப்பதாகும். ஆந்திர பிரதேச மாநிலத்தில் உள்ள, உழவர்கள் மற்றும் சுய உதவிக் குழுக்களால் கடைபிடிக்கப்பட்ட இந்த அணுகுமுறையானது அடிப்படையில் அறிவியலுக்கு மாற்றாக உள்ள உழவர்களின் அறிவை நவீன அறிவியலுக்கு கொண்டு உள்ளூர் வள ஆதாரங்கள் மற்றும் இயற்கை செயல்முறைகளை சிறந்த முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்வதாகும்.

இந்தப் பூச்சிக் கொல்லி பயன்பாடு இல்லாத பயிர் மேலாண்மை ஆந்திராவில் உள்ள பொது நிறுவனங்கள், சமூக அமைப்புகள் மற்றும் உழவர்களின் கூட்டு முயற்சியால் தோன்றி, அது எவ்வகையில் பலதரப்பட்ட அமைப்புகள் கைகோர்த்து புதிய அறிவையும், நடைமுறைகளையும் உருவாக்கி, நிலைத்த வளர்ச்சிக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக/ மாதிரியாக உள்ளது என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. பூச்சிக் கொல்லி பயன்பாடு இல்லாத பயிர் மேலாண்மை என்பது முக்கியமாக பயிர் சூழலை புரிந்து கொண்டு அதற்கு பொருத்தமான மாறுதல்களை மேற்கொண்டு செய்யும் பயிர் உற்பத்தி முறையாகும். பயிர்களின் சூழலுக்கு ஏற்றவாறு பயிரைத் தாக்கும் பூச்சிகளும் அதன் செயல்களும் மாறுபடும். அதே போல் இயற்கை எதிரிகளின் வகைகளும் வெவ்வேறு பயிர்ச்சூழலுக்கு வித்தியாசப்படும். என்.பி.எம் முறையில் பயிர்களின் மேல் எந்த இரசாயன பூச்சிக் கொல்லிகளும் தெளிக்கப்படுவதில்லை. இக்கருத்தை உழவர்களிடம் சிறந்த முறையில் சொல்வதற்கும், இம்முறையில் இருந்து ஒருங்கிணைந்த பயிர் பாதுகாப்பு முறையை வித்தியாசப்படுத்த பரிந்துரைக்கப்படும் பாதுகாப்பான முறையில் இரசாயன பூச்சிக் கொல்லிகளை பயன்படுத்துவதையும் கடைசி ஆயுதமாக பயன்படுத்துவதையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படுகிறது.

தோற்றம்

1988 ஆம் ஆண்டு ஏ.ஏஸ்.டபிள்யூ மற்றும் இ.இசட்.இ நிறுவனங்கள் பெங்களூரில் நடத்திய மக்கள் அறிவியல் மாநாடு இரசாயன பூச்சிக் கொல்லிகளுக்கு மாற்றாக, உள்ளூரில் கிடைக்கும் ஆதாரங்களைக் கொண்டு பூச்சிக்கொல்லி பயன்பாடு இல்லாத அணுகுமுறையை வளர்த்தெடுக்க வலியுறுத்தியது. 1989 ஆம் ஆண்டு சிகப்பு கம்பளிப் பூச்சியை கட்டுப்படுத்த பூச்சிக் கொல்லி பயன்பாடு இல்லாத அணுகுமுறையை கூட்டுத்திட்டமாக கொண்டு செல்வதற்கு வழிவகுத்தது. இதில் பங்கு நிறுவனங்களாக ஹைதராபாத்தில் உள்ள இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் தொழிற்நுட்ப பரவலாக்கத்துறையின் மண்டல ஒருங்கிணைப்பாளர், வேளாண்மைத்துறை, ஏ.எஸ் டபுள்யூ, உலகத் தோழமை மையம், ஆக்ஸ்ஃபார்ட் மற்றும் கிராம அளவில் பணிபுரியும் தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்களும் இருந்தனர்.

1994 ஆம் ஆண்டு உலக தோழமை மையம், தேசிய வேளாண் ஆராய்ச்சி மேலாண்மை அகாடமியுடன் இணைந்து ஒரு கருத்தரங்கு ஒன்றை ஹைதராபாத்தில் நடத்தியது. பூச்சிக் கொல்லி பயன்பாடு இல்லாத பயிர் மேலாண்மை தொடர்பாக நாடு தோறும் நடைபெற்று வரும் முயற்சிகளை ஒருங்கிணைக்க நடத்தப்பட்ட இக்கருத்தரங்கு அது

பெட்டி செய்தி 1

என்.பி.எம் செயல்முறைகள்

விதை: பொதுத்துறை நிறுவனங்களிடமிருந்து வெளியிடப்பட்ட பாரம்பரிய உழவர்களின் விதைகளோ அல்லது உயர்நிலைப்படுத்தப்பட்ட உள்ளூர் சூழலுக் உகந்த தரமான நல்ல விதைகள் தேர்வு செய்யப்பட்டு பயன்படுத்துதல். உழவர்கள் தங்களது பயிர்ச்சாகுபடி முறைக்கு பொருந்தக்கூடிய பல ரகங்களையும் மண்ணின் தன்மையையும் பூச்சி மற்றும் நோய் தாக்கலுக்கு ஏற்படுத்தும் எதிர் விளைவுகளும் உண்ணுவதற்கு எந்த ரகத்திற்கு முக்கியத்துவம் உள்ளது என்பதை அடிப்படையாக வைத்து முடிவு செய்வார்கள். தங்களின் விதைகளை அவர்களின் விதை வங்கியிலேயே வைத்து பராமரிப்பார்கள். இது உழவர்கள் தாங்கள் தேர்ந்தெடுத்து பயிரிட விரும்பும் முறையையும், சரியான நேரத்தில் விதைப்பதையும் உறுதிப்படுத்துதல்.

அழுத்தங்களின் மேலாண்மை

ஊயிற்ற சூழ்நிலைகாரணிகளால் ஏற்படும் அழுத்தம் பூச்சி மற்றும் நோய் எதிர்ப்பு தன்மையை குறைக்கிறது. இது போன்ற சமயங்களில் மூடாக்கு போடுவது போன்ற செயல்பாடுகள் மண்ணில் உள்ள ஈரப்பதம் கிடைக்கும் அளவை அதிகப்படுத்துகிறது.

மண் மேலாண்மை

ஆரோக்கியமான மண்ணை உருவாக்குவது ஆரோக்கியமான பயிரைத்தரும். இரசாயன உரங்கள் குறிப்பாக தழைச்சத்து உரங்கள் பயிரை புகையான் போன்ற சாறு உறிஞ்சும் பூச்சிகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்துவிடும்

பயிர் பன்மயம்

பொறிப்பயிர்கள் மற்றும் வரப்புப் பயிர்கள் அடங்கிய பயிர் பன்மயம் பூச்சித் தொல்லைகளை குறைப்பதற்கு முக்கிய காரணிகளாக விளங்கின. பாரம்பரியமாக உழவர்கள் கலப்பு பயிர் முறையையும், ஊடுபயிர்களையும், பயிர் சுழற்சி முறைகளையும் உருவாக்கி இருந்தார்கள். என்.பி.எம் முறையின் கீழ் உழவர்கள் கலப்பு பயிர் மற்றும் ஊடுபயிர்களை முறையான பயிர் சுழற்சி முறையில் கடைபிடித்தனர்.

தொடர்பான உக்திகள் கொண்ட வரைவு ஒன்றையும் உருவாக்கியது.

1998 ஆம் ஆண்டு உலகத் தோழமை மையம் 2-வது தேசிய அளவிலான பூச்சிக்கொல்லி பயன்பாடு இல்லாத பயிர் மேலாண்மை தொடர்பான கருத்தரங்கை ஹைதராபாத்தில் உள்ள மேனேஜ் (MANAGE) நிறுவனத்துடன் இணைந்து நடத்தியது. இக்கருத்தரங்கில் கலந்து கொண்ட புகழ்பெற்ற அறிவியல் வல்லுநர்கள் மற்றும் சமூக நல அமைப்புகள் இக்கருத்துக்களையும் நடைமுறைகளையும் அனைத்து இடங்களுக்கும் பரவலாக்கவும், விரிவுபடுத்த வேண்டியதன் அவசியத்திற்கு அழைப்பு விடுத்தன. 2004 ஆம் ஆண்டு ஆந்திராவின் கம்மம் மாவட்டத்தில் உள்ள பணுகுலா என்ற கிராமம் தங்களது கிராமத்தில் பயிரிடப்படும் பருத்தி மற்றும் மிளகாய் பயிர்கள் சாகுபடி செய்ய ஆண்டுக்கு ரூ 4 மில்லியன் வரை இரசாயன பூச்சிக் கொல்லிகளுக்கு செய்த செலவை பூச்சிக்கொல்லி பயன்பாடு இல்லாத பயிர் மேலாண்மை முறையினால் 5 வருடங்களில் முழுவதுமாக குறைந்து பூச்சிக்

பூச்சி மற்றும் நோய் மேலாண்மை

பொதுவாக பூச்சிகள் உருமாற்றம் அடையும் 4 நிலைகளில் பழு பருவத்தில் இருக்கும் போது பயிருக்கு அதிக அளவில் சேதத்தை ஏற்படுத்துகிறது. முட்டை மற்றும் கூட்டு பருவங்கள் கிட்டத்தட்ட அசைவு இல்லாத நிலைகளாகும். ஒவ்வொரு பூச்சியும் தனது ஒவ்வொரு பருவத்திலும் பல்வேறு வித்தியாசமான குணாம்சங்களையும், பலவகை குறைபாடுகளையும் கொண்டிருக்கும். அவற்றின் உயிரியலையும் வாழ்க்கைச் சுழற்சியையும் புரிந்து கொள்ளும்பட்சத்தில் அவற்றை எளிதாக மேலாண்மை செய்ய முடியும். பயிரைத் தாக்கும் பூச்சிகளின் வகைகளும், அவற்றின் இயற்கை எதிரிகளின் வகைகளும் பயிர்சூழலை அடிப்படையாக கொண்டது. பூச்சிகளில் பயிர் சேதார நிலையை அடையும் போதும், அதன் விகிதாச்சாரங்கள் பெருகும் போதும் அதனை தடுப்பதற்கு அதிக அழுத்தம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். பூச்சியினால் பயிர் சேதார நிலையை எட்டும் போது உள்ளூரில் உள்ள ஆதாரங்களைக் கொண்டு அதனை கட்டுப்படுத்தும் இடுபொருட்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். முன்தடுப்பு நடவடிக்கைகள், சரியான நேரத்தில் மேற்கொள்ளப்படவில்லையென்றால் பூச்சிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பதுடன் பருவநிலை மாற்றங்களின் விளைவுகளும், பூச்சிகள் பக்கத்தில் உள்ள நிலத்தில் இருந்து வருவதும் அதிகரிக்கும். இத்தகைய சூழலில் களத்தில் நிலவும் சூழ்நிலைகளை கவனத்தில் கொண்டு உழவர்கள் தாவர பூச்சி விரட்டிகளையும், மற்ற இயற்கை பூச்சி விரட்டிகளையும், இரசாயன பூச்சிக் கொல்லிகளுக்கு பதிலாக பயன்படுத்தலாம் இதில் பல வகையான தயாரிப்புகள் உழவர்களால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. (CSA 2007)

மற்ற வேளாண் செயல்முறைகள்

நெற்பயிரில் பட்டம் விட்டு நடுவதன் மூலம் பயிரின் அடிப்பகுதிக்கு சூரிய ஒளி கிடைக்கச் செய்வது போன்று ஒவ்வொரு பயிருக்கும் பல வேளாண் செயல்முறைகள் உழவர்களால் ஆவணப்படுத்தப்பட்டும், அவை விஞ்ஞானிகளால் பரிந்துரைக்கப்பட்டும் உள்ளது. (விவசாய பஞ்சாங்கம் 2007).

கொல்லி பயன்பாடு இல்லாத கிராமமாக அறிவிக்க முடிந்தது. இதற்கிடையில் நிலைத்த மாதிரிகளை வேளாண்மையில் உருவாக்க நிலைத்த வேளாண்மைக்கான மையமும் உருவாக்கப்பட்டது.

2005 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மையில் ஏற்பட்ட நெருக்கடி மற்றும் உழவர்களின் தற்கொலைகள் போன்றவற்றின் பின்னணியில் ஆந்திர மாநிலத்தின் கிராமப்புற ஏழ்மையை ஒழிப்பதற்கான சங்கத்தின் கவனம் பூச்சிக் கொல்லி பயன்பாடு இல்லாத பயிர் மேலாண்மையின் பால் திரும்பியது. இச் சங்கம் மகளிர் சுய உதவிக் குழுக்களின் கூட்டமைப்புகளோடு பணி செய்ய ஆரம்பித்து என்.பி.எம் முறையை மாநிலம் முழுவதும் நிறுவன ரீதியான அணுகுமுறையில் பரப்ப தொடங்கியது.

எஸ்.இ.ஆர்.பி யுடன் பரவலாக்கம்:

கிராமப்புற ஏழ்மை ஒழிப்பிற்கான சங்கமானது (எஸ்.இ.ஆர்.பி) கிராமப்புற வளர்ச்சித் துறையின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட

சங்கமாகும். இத்துறையானது ஆந்திர பிரதேஷ மாநிலத்தில் ஏழ்மையை ஒழிப்பதற்காக திட்டமிடப்பட்ட மிகப் பெரிய திட்டமாகும். நிலையான வறுமை ஒழிப்பிற்கும், சமூக மாற்றத்திற்குமான செயல்பாடுகளில் ஏழை மக்களை முக்கிய பங்காற்றுவார்களாக அங்கீகரிப்பதன் அவசியத்தை இத்திட்டம் உணர்த்திருந்தது. ஆகவே இத்திட்டத்தின் செயல்பாடுகள் அனைத்தும் தேவையின் அடிப்படையிலும், ஏழை மக்களால் திட்டமிட்டு உருவாக்கப்பட்டவைகளுக்கு ஏற்றவாறு செயல்படுத்தப்பட்டது.

எஸ்.இ.ஆர்.பி யின் பணிகள் ஏழை மக்களை ஒட்டு மொத்தமாக சமூக, பொருளாதார, கலாச்சார மற்றும் உளவியல் ரீதியிலான தடைகளை சுயமாக மேலாண்மை செய்து கொள்ளும் நிறுவனங்கள் மூலமாக வென்றெடுக்கும் முகமாக அமைந்தது. சமூக கட்டமைப்பு முறைகள், சுய உதவிக்குழுக்களை அமைத்தது, இவைகளை கிராம அளவில் கிராம நிறுவன கூட்டமைப்புகளாக்கியது மற்றும் வட்டார அளவில் மண்டல் சமக்யாஸ் என உருவாக்கியது இத்திட்டம் கிராமப்புற எழைக்குடும்பங்களை சென்றடைய உதவியது. முறையான திறன்மேம்பாட்டு பயிற்சிகள் மூலம் ஏழை பெண்களின் கூட்டமைப்புகள் சுயமாக தங்களை நிர்வகித்துக் கொள்ளும் வகையில் சுய சார்பு பெற்ற மக்கள் நிறுவனமாக ஆக முடியும் என்பதை இத்திட்டம் முன் கூட்டியே தீர்மானித்திருந்தது. தங்களுக்கு போதிய அளவு அறிவு, ஆற்றல் மற்றும் ஆதார உதவிகள் கிடைக்கும் பட்சத்தில் தங்களுடைய எதிர்காலத்தை வடிவமைத்துக் கொள்ள முடியும் என்பதை ஏழை மக்கள் செய்துகாட்ட ஆரம்பித்தனர்.

எஸ்.இ.ஆர்.பி யின் பின்னணியில் புனுகுலா போன்ற கிராமங்களின் அனுபவங்களில் இருந்து கிடைத்த அனுபவங்களை பூச்சி கொல்லி பயன்பாடு இல்லாத பயிர் மேலாண்மையை மேலும் சில அரசு சாரா நிறுவனங்களின் கூட்டு முயற்சியோடும் நிலைத்த வேளாண்மைக்கான மையத்தின் தொழிற்நுட்ப உதவியோடும் வளர்த்தெடுக்க முடிந்தது.

பரவலாக்க முறைகள்

2005, டிசம்பரில் கோசிகி மண்டலில் (ஆந்திராவில் உள்ள வட்டாரம்) வாசன் அமைப்பின் உதவியோடு வாழ்வாதார செயல்பாடுகளுக்காக ஒரு சிறிய முன்னோடி திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் மூலம் உழவர்கள் முறையான விதத்தில் ஒருங்கிணைப்பாளர்களை பெண்களின் சுய உதவிக் குழுக்களுக்கு பொறுப்பானவர்களாக நியமித்து பயிற்சிகள் அளிக்கப்பட்டன.

90 ஹெக்டேரில் சராசரியாக ஒரு ஹெக்டேருக்கு 75 அமெரிக்க டாலர் வீதம் மொத்த சேமிப்பாக 6875 அமெரிக்க டாலர் தட்டைபயிர் பயிரிட்டதன் மூலம் அடையமுடிந்தது.

முன்னோடி திட்டத்தில் கிடைத்த அனுபவங்களை வைத்துக் கொண்டு, 2005-2006ல் பெரிய திட்டம் ஒன்று தொடங்கப்பட்டது. இதில் குறிப்பாக நிறுவன ரீதியாக கட்டமைப்புகளை உருவாக்குவதற்கும், சமூக அளவில் மேலாண்மை செய்யக்கூடிய முறைகளை ஆந்திர பிரதேசத்தில் உள்ள 9 மாவட்டங்களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 5 கிராமங்கள் ஒரு கிளஸ்டராக ஆக்கப்பட்டு அதற்கு ஒரு பொறுப்பாளரும் நியமிக்கப்பட்டார். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு உழவர் கிராம பொறுப்பாளராக தேர்வு செய்யப்பட்டு அவர் அந்த கிராமத்தில் வயல் வெளிப் பள்ளிகள் வடிவில் திறன்

பெட்டிச் செய்தி 2

பரவலாக்கத்தில் உள்ள பிரச்சனைகள்

வேளாண்மையில் நிலைத்த மாதிரிகளாக பூச்சிக் கொல்லி பயன்பாடு இல்லாத பயிர் மேலாண்மை முறையை சிறிய அளவில் உருவாக்கும் அதே நேரத்தில் இந்த அனுபவங்களை பரவலாக பெரிய அளவில் வளர்த்தெடுப்பதில் கீழ் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவற்றில் நிறைய சவால்களை சந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

- சிறிய அனுபவத்தை பெரிய அளவு உபயோகத்திற்கு பொருந்தும் தன்மை
- ஆதாரங்கள் உள்ளூரில் கிடைப்பதை பொருத்து
- இந்த நடைமுறைகளை ஏற்றுக் கொண்டு நடைமுறைப்படுத்துவதில் உழவர்களின் விருப்பம்
- நிறுவன ரீதியான உதவும் கட்டமைப்புகள் இல்லாதிருப்பது
- உழவர்களின் அறிவை ஈடுகட்டுதல் மற்றும் திறனை மேம்படுத்துதல்
- மாற்றம் நிகழ்வதற்கான காலம் குறைவது
- குறைந்த செலவில் அதிக அளவு பகுதிகளுக்கு சென்றடைவதில்
- சமூகத்தை மையப்படுத்திய விரிவாக்க முறைகளை உருவாக்குவதில்

மேம்பாட்டு பயிற்சிகளை ஒருங்கிணைக்கும் பணிகளில் ஈடுபட்டனர். ஒட்டு மொத்தமாக 9 மாவட்டங்களில் காரிப் மற்றும் ராபி பருவங்களில் 12,000 உழவர்கள் 10000 ஹெக்டேரில் இந்த பூச்சிக் கொல்லி பயன்பாடு இல்லாத பயிர் மேலாண்மை முறை நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது.

62 பெண்கள் சுய உதவிக்குழுக்களின் கூட்டமைப்புகள் (மண்டல் மகிலா சமக்யாஸ் அல்லது எம்.எம்.எஸ்) 150 கிளஸ்டர் பொறுப்பாளர்கள் மற்றும் 450 கிராமப் பணியாளர்கள் இத்திட்டத்தை மேலாண்மை செய்வதில் ஈடுபட்டுள்ளனர். ஒவ்வொரு கூட்டமைப்பும் தங்களின் செயல்பாடுகளுக்கு ஒப்பந்தங்கள் செய்து கொள்கின்றனர்.

பூச்சிகளினால் ஏற்படும் பிரச்சினைகளை கையாளவும், அதன்மூலம் உழவர்களுக்கு இடுபொருள் செலவையும், உடல் ஆரோக்கியத்திற்கு ஏற்படும் செலவினங்கள் போன்றவற்றையும் குறைப்பதற்கு உழவர்கள் மட்டத்திலும், விரிவாக்க மட்டத்திலும் பூச்சி மேலாண்மை செய்வது குறித்த புரிதலில் மாற்றம் தேவை என்பது தெளிவாக உணரப்பட்டுள்ளது.

இம்முறையிலான உற்பத்தி மூலம் கிடைக்கும் பொருட்கள் நல்ல தரத்துடனும், உழவர்களுக்கு நல்ல விலையையும் கொடுப்பதுடன் விழிப்புணர்வு கொண்ட நுகர்வோரால் அதிகமாக விரும்பப்படுகிறது. மேலும் முதல் முறையாக என்.பி.எம் முறையில நடைபெறும் செயல்பாடுகளில் உற்பத்தியை பொருத்த அளவில் அதன் கட்டுப்பாட்டை உழவரிடமே திருப்பிக் கொடுக்கிறது.

மாநிலம் தழுவிய அளவில் பிரச்சாரங்கள் மூலம் பூச்சிக் கொல்லிகளினால் ஏற்படும் பாதிப்புகள் குறித்தும், அதற்கு தகுந்த மாற்று வழிகள் குறித்தும் விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சிகள்

பெட்டி செய்தி 3

எனபவி கிராமம் வழிகாட்டுகிறது

வாரங்கல் மாவட்டத்தின், லிங்கலா கான்பூரில் உள்ள எனபவி கிராமத்தில் உள்ள அனைத்து உழவர்களும் வேளாண்மையில் உள்ள பிரச்சினைகளுக்கு தாங்களே தீர்வு தேடி வழிகாட்டுகின்றனர். வாரங்கல் மாவட்டம் ஒரே மாதிரியான வேளாண் வளர்ச்சி இல்லாத மாவட்டமாக (பெரும்பாலான விவசாய நிலங்கள் வணிகப் பயிர்களால் பயிரிடப்பட்டவை) இருப்பதால் விவசாயிகள் அதிக அளவு துயரங்களை வேளாண்மையில் சந்தித்தும் கடந்த சில ஆண்டுகளில் அதிகளவு உழவர்கள் தற்கொலைகள் செய்து கொண்ட மாவட்டமாகும். இந்த மாவட்டத்தில் தான் விவசாயிகளுக்கு சரியான ஆதரவு அம்சங்கள் இல்லாமல் உழவர்கள் கோபமடைந்து தொடர்ச்சியாக, நன்கு திட்டமிட்டு உழவர்கள் போராட்டங்களை நடத்தி வருகின்றனர். இந்த மாவட்டத்தின் உழவர்கள் தங்களின் பிரச்சனைகளுக்கு வன்முறை மூலம் தீர்வு காண முடியும் என்பதற்கும் அதன் விளைவாக தங்களின் வாழ்க்கையையும் முடித்து கொண்டவர்கள் என்பதற்கும் பெயர் போனவர்கள்.

எனபவி என்ற சிறிய கிராமம் வேளாண்மையை தங்களின் கைகளின் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டுவர முடிவு செய்து வழிகாட்டிய பலமான சமூகத்தை கொண்டது. 45 குடும்பங்களை கொண்ட பெரும்பாலும் பின்தங்கிய வகுப்பினரைக் உடைய இக்கிராமம் 5 வருடங்களுக்கு முன் இரசாயனங்கள் பயன்பாடு இல்லாத வேளாண்மையாக மாற தொடங்கியது. பின்னர் 2005-2006 ஆம் ஆண்டில் முழு விவசாய நிலப்பரப்பான 113 ஹெக்டேரும் இயற்கை விவசாய முறைக்கு மாறியது. இது நீங்கள் பொதுவாக எதிர்பார்க்கும் வகையிலான இயற்கை விவசாயம் அல்ல. வெளியில் இருந்து அதிகமாக செலவிட்டு எந்த சான்றிதழும் இங்கு பெறப்படவில்லை. இது ஒரு “தீர்மானமாக அறிவிக்கப்பட்ட இயற்கை விவசாய” மாதிரியாகும். இங்கு முறைப்படியான பங்கேற்பு உத்தரவாத முறைகள் உருவாக்கப்படவில்லை யென்றாலும், இந்த மாற்று வழி இயற்கை விவசாயத்திற்கு பலமான சமூக ஒழுங்கு முறைகளும் இங்கு “தவறான உழவர்கள்” யாரும் இல்லை என்பதை உறுதிப்படுத்தும் சமூக ஒழுக்கமும் உள்ளது.

இங்கு உள்ள முதியோர்கள் இளைஞர்களை தங்களுடன் சேர்த்து கொள்கிறார்கள். தங்களின் பள்ளி செல்லும் குழந்தைகளுக்கு இரசாயனங்கள் பயன்படுத்தாமல் விவசாயம் செய்வது எப்படி என்பது குறித்த அறிவையும், திறமையையும் வளர்க்க முதலீடு செய்ய ஆரம்பித்து விட்டனர்.

கிராப்ஸ் அமைப்பின் மூலம் சிறப்பு பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டு இக் கிராமத்தில் குழந்தைகளுக்கு புதிய முறை பயிர் சாகுபடி முறைகள் கற்றுக் கொடுக்கப்படுகின்றன. இங்குள்ள உழவர்கள் பெரும்பாலும் தங்களின் வீட்டு உபயோகத்திற்கு தேவைப்படும் நெல், பருப்பு வகை பயிர்கள் மற்றும் சிறுதானியங்களைப் பயிரிடுகின்றனர். மேலும் கூடுதலாக சந்தையில் விற்பதற்காக பருத்தி, மிளகாய், புகையிலை மற்றும் காய்கறி பயிர்களையும் பயிரிட்டு வருகின்றனர்.

இந்த மாற்றமானது 1990 களில் உலக தோழமை மையம் துவக்கிய, மிகவும் அச்சப்படவைக்கக் கூடிய சிகப்பு கம்பளி புழு கட்டுப்பாடு திட்டத்தின் வாயிலாக துவங்கியது. இதன் தொடர்ச்சியாக அனைத்துப் பயிர்களிலும் என்.பி.எம் முறையில் பின்பற்றப்பட்டது. பின்னர் சில விவசாயிகள் இரசாயன உரங்களில் இருந்து மாறி மாற்று வழி முறைகள் மூலம் மண்ணின் உற்பத்தித் திறனை மேலாண்மை செய்யும் வழிமுறைக்கு மாற முன் வந்தனர். அவர்கள் இதர வழிமுறைகளான குளத்து வண்டல் மண் அடித்தல், கோழி எச்சங்களை பயன்படுத்துதல், மண்புழு உரம், பண்ணை உரம் போன்றவற்றை கடைபிடித்தனர். இந்நிலை கிராப்ஸ் நிறுவனம் மண்புழு உர தொட்டிகள் அமைக்கவும், வண்டல் மண் அடிக்கவும் 50% வரை மானிய உதவி அளித்தது. பின்னர் விவசாயிகள் தங்களின் நிலங்களிலேயே இயற்கை இடு பொருட்கள் தயாரிக்கும் யூனிட்களை நிறுவி அவர்களுக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்ட இயற்கை உயிர்ச்சூழல் முறைகளை செய்து பார்க்க ஆரம்பித்தனர். பருத்தி பயிரைத் தவிர மற்ற அனைத்துப் பயிர்களின் விதைகளை தங்களே உற்பத்தி செய்து கொள்ள தொடங்கினர். ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் தனித்தனியே சுயஉதவிக் குழுக்களை அமைத்து சிறு கடன் செயல்பாடுகளையும் துவக்கினர்.

இன்று எனபவி கிராமம் நிலைத்த வேளாண்மையை எப்படி எடுத்துச் செல்வது என்பதோடு மட்டுமல்லாது பல மதிப்பு மிக்க அனுபவங்களை மற்ற உழவர்களுக்கு கற்றுக்கொடுக்க வைத்துள்ளது. சமூக ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு, மற்றவர்களிடம் இருந்து ஒருவருக்கோருவர் எப்படி கற்றுக் கொள்வது அனுபவத்தின் வாயிலாக பிறக்கும் உறுதிப்பாட்டின் பயன்கள், மிக முக்கியமாக வேளாண்மையில் உள்ள நெருக்கடிகளை எவ்வாறு கடந்து வெளியேறுவது மற்றும் வேளாண்மையை ஒருவர் எப்படி தன்னுடைய கட்டுப்பாட்டில் வைத்துக் கொள்ள முடியும் என்பதை பகிர்ந்து கொள்ள இக்கிராம விவசாயிகளிடம் நிறைய படிப்பினைகள் உள்ளன.

நடத்தப்பட்டன. அதற்கு தகவல் பகிர்வு விளக்க சாதனங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு விநியோகிக்கப்பட்டது.

சமூக மேலாண்மையோடு கூடிய நிலைத்த வேளாண்மையை நோக்கி செல்லுதல்

2005-06 ஆண்டு வெற்றிகரமாக களமிறக்கப்பட்ட என்.பி.எம் அனுபவத்தின் மூலம் ஒரு சரியான நிறுவன கட்டமைப்பின் உதவி இருந்தால் எப்படி ஒரு உயிர்ச்சூழலுக்கு உகந்த பொருளாதார ரீதியாக பயன்தரக்கூடிய தொழில் நுட்பத்தை வளர்த்தெடுக்க இயலும் என்பது முக்கியமான படிப்பினையாக இருந்தது. 2006-07 ஆம் ஆண்டில் அதே கிராமங்களில் அநேக உழவர்களும் அதே மாவட்டங்களில் அநேக

கிராமங்களிலும் சில புதிய மாவட்டங்களும் இந்த திட்டத்தில் சேர்ந்தன. இத்திட்டம் 17 மாவட்டங்களில் 1250 கிராமங்களில் பல விதமான பயிர்களான நெல், கடலை, மிளகாய் மற்றும் பருத்தி பயிர்களில் கடைபிடிக்கப்பட்டது. மேலும் இத்திட்டம் பூச்சித் தொல்லைகள் அதிகம் உள்ள குண்டுர் மாவட்டம் மற்றும் பொதுவாகவே மகசூல் குறைவாக இருக்கும் வடக்கு கடலோர ஆந்திர பிரதேசத்திற்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டது.

இத்திட்டம் அதிலாபாத் அனந்தப்பூர், சித்தூர், குண்டுர், கடப்பா, கரீம்நகர், கம்மம், கர்னூல், மெகபூப் நகர், மேதக், நல்கொண்டா, நெல்லூர், ரங்காடெட்டி, ஸ்ரீகரிகாகுளம், விசாகப்பட்டினம், விஜயநகரம், மற்றும் வாரங்கல் போன்ற மாவட்டங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டது. மேலும்

இத்திட்டத்தின் மூலம் 80000 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் 80000 உழவர்கள் சாகுபடி மேற்கொண்டனர். பூச்சி மேலாண்மையோடு கூடுதலாக மண்வள மேலாண்மை மற்றும் விதை மேலாண்மையும் சிறிய அளவில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

என்.பி.எம் முயற்சிகளோடு கூடுதலாக உழவர்கள் தங்களுக்குள் விதைகளை உற்பத்தி செய்து பரிமாறி கொள்வதற்காக விதைக் கூட்டமைப்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. சமூக அளவில் விதைகளை உழவர்கள் பாதுகாக்கவும் மாற்றிக் கொள்ளவும் மறுபடியும் பயன்படுத்தவும் மற்றும் புதுப்பிக்கவும், ஏதுவாக 100 கிராமங்களில் விதை வங்கிகள் உருவாக்கப்பட்டன.

இரசாயன பயன்பாடு இல்லாத முறையில் மண்ணை வளப்படுத்தும் முயற்சிகளும் “எனபாவி” கிராமத்தில் கிடைத்த அனுபவங்களை கொண்டு எடுக்கப்பட்டன. வாரங்கல் மாவட்டத்தில் உள்ள “எனபாவி” கிராமமே மாநிலத்தில் முதல் இயற்கை விவசாய கிராமமாக உருவெடுத்தது.

2006-07 ஆம் ஆண்டுகளில் நிறுவன ரீதியான கட்டமைப்புகள் மேலும் வலுப்படுத்தப்பட்டு குறிப்பிட்டப் பொருட்களுக்கு முக்கிய அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டது. அதன்படி கர்னூல் மாவட்டத்தில் நெல் மற்றும் நிலக்கடலை பயிருக்கும், மகபூப்நகர் மாவட்டத்தில் தட்டைப்பயிருக்கும், வாரங்கல் மற்றும் கம்மம் மாவட்டங்களில் பருத்திக்கும், குண்டூர் மாவட்டத்தில் மிளகாய்க்கும் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. சந்தைத் தொடர்புகளும் அவற்றிற்கு ஏற்படுத்தப்பட்டது. என்.பி.எம் முறையில் விளைவிக்கப்பட்ட பொருட்களுக்கு அதிக தேவையும், சந்தையில் கூடுதல் விலை கொடுத்து வாங்கக்கூடிய அளவிற்கு மவுசு இருந்தது. உள்ளூரிலே விளை பொருட்களை பதப்படுத்தி சந்தைப்படுத்தியதால் அது உழவர்களுக்கு கூடுதல் பயன் பெற்றுத்தந்தது. 3 மாவட்டங்களில் அமெரிக்கா டாலர் மதிப்பில் 150 மில்லியன் வரை வேளாண் கடன்களை வங்கிகளிடமிருந்து பெற முடிந்தது.

2007-08 ஆம் ஆண்டுகளில் இத்திட்டம் மேலும் விரிவு படுத்தப்பட்டு 18 மாவட்டங்களில் உள்ள 1800 கிராமங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டது. அங்கு 350000 உழவர்கள் பங்கேற்புடன் 280000 ஹெக்டேரில் சாகுபடி செய்யப்பட்டது.

விளைபொருட்களுக்கு மதிப்பு கூட்டும் வகையில் அறுவடைக்கு பிந்தைய தொழில் நுட்பங்களை கடைபிடிப்பதில் சிறப்பு கவனம் செலுத்தப்பட்டது. 2007-08 ஆம் ஆண்டுகளில் மிளகாய் உற்பத்தியாகும் கிராமங்களில் கிராம அளவில் தரக் கட்டுப்பாட்டு மையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. சமூக அளவில் பெண்கள் சுய உதவிக் குழுக்களோடு பணிபுரியும் சந்தைப்படுத்துதலில் தேர்ச்சி பெற்ற பயிற்றுநர்களுக்கு என்.பி.எம் முறை பற்றியும் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது.

50 தொடர்ச்சியான உள்ள கிராமங்களில் பயிற்றுநர்கள் (250 கிராமங்களில்) உழவர்களை என்.பி.எம் முறை வேளாண்மையில் ஈடுபட ஆர்வமூட்டினார்கள். சிறந்த கிராமமாக வள ஆதார கிராமங்களாகவும் சிறந்த உழவர்களை சமூக அளவில் பயிற்றுநர்களாகவும் அடையாளம் கண்டு இத்திட்டத்தை மேலும் வளர்த்தெடுக்கும் பணியில் ஈடுபடுத்தப்பட்டார்கள். உழவர்கள் தங்களது விதை பொருட்களை சேமித்து, பகிர்ந்து தங்களது தரமான விதையை

பயன்படுத்துவதற்கு 70 கிராமங்களில் விதை வங்கிகள் உருவாக்கப்பட்டது.

செப்டம்பர் 2007ல் நிலைத்த வேளாண்மைக்கான மையமும், வாசன் நிறுவனமும் (இரண்டும் உலக தோழமை மையத்தின் சகோதர நிறுவனங்கள்) தேசிய அளவிலான கருத்தரங்கை “மானாவாரி வேளாண்மைக்கான ஆதரவு முறைகளை மறுவடிவமைப்பது” என்ற தலைப்பின் கீழ் புது டெல்லியில் உள்ள மானாவாரி மேலாண்மைக்கான நிறுவனம் மற்றும் இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சி மையத்துடன் இணைந்து நடத்தியது. அதில் சமூக நல அமைப்புகள் மற்றும் பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் மத்தியில் வேளாண்மையில் உள்ளூர் வள ஆதாரங்களை அடிப்படையாக கொண்ட நிலைத்த மாதிரி தேசிய அளவிலான அனுபவங்கள் விவாதிக்கப்பட்டன. இந்த மாதிரிகளை பரவலாக்க அரசு தனது வேளாண் ஆதரவு கொள்கைகளில் மறு வடிவம் கொடுக்க வேண்டியதன் அவசியம் வலியுறுத்தப்பட்டது.

இத்திட்டம் தற்போது நடைபெற்றுக் கொண்டு வரும் தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்பு திட்டத்தோடு ஒருங்கிணைந்து செயல்படும் வகையில் திட்டமிடப்பட்டு அதன் மூலம் வேளாண் கூலிகளுக்கு மேலும் வேலை வாய்ப்புகள் உருவாக்கப்பட்டது. மாநில அரசும் என்.பி.எம் முறையில் இருந்து இயற்கை வேளாண் முறைக்கு வளர்த்தெடுக்க அடுத்த 5 வருடங்களில் 5000 கிராமங்களுக்கு 10 மில்லியன் ஹெக்டேரில் கொண்டு செல்ல அமெரிக்க டாலர் 45.5 மில்லியன் தொகையில் திட்டம் தீட்டியுள்ளது. இத்திட்டம் பிரதம மந்திரியின் கூடுதல் மத்திய அரசு உதவியின் கீழ் மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்படும் ராஷ்டிரிய கிரிஷி விகாஸ் யோஜானா திட்டத்தின் கீழ் ஒப்புதல் பெறப்பட்டுள்ளது.

முடிவுரை

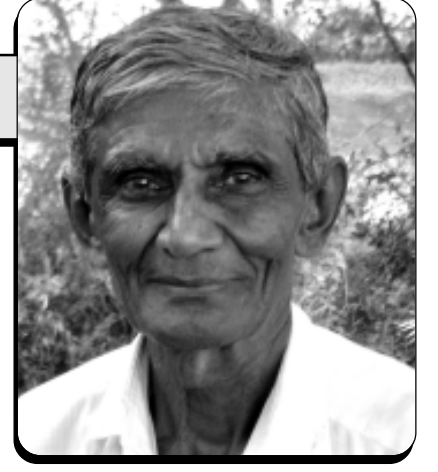
இந்த என்.பி.எம் மாதிரி அணுகுமுறையானது சமூக அடிப்படையிலான மகளிர் சுயஉதவிக்குழுக்கள் போன்ற கூட்டமைப்புகள் மூலம் இது போன்ற மாதிரிகளை வளர்த்தெடுக்க உதவும் என்பதை நிரூபித்துள்ளது. வேளாண்மையையும், வேளாண்மை சார்ந்த வாழ்வாதாரங்களை தக்கவைத்துக் கொள்ள, வேளாண் செயல்பாடுகளில் அதை புரிந்து கொள்வதிலும், வளர்த்தெடுப்பதிலும், ஆதரவு அளிப்பதிலும் ஒரு முழுமையான மாற்றத்திற்கு இது அழைப்பு விடுக்கிறது. இந்த மாற்றம் உள்ளூரில் உள்ள வள ஆதாரங்களை அடிப்படையாக கொண்ட தொழில் நுட்பங்களையும் சமூக மேலாண்மையோடு கூடிய விரிவாக்க முறைகளையும் அடிப்படையாக கொண்டிருக்க வேண்டும்.

மூலம்: லீசா இந்தியா – டிசம்பர் 2009, வால்யூம் 11, இதழ் 4

ஜி.வி. ராமானுசநேயலு, எம்.எஸ். சொர்ரி, டி.ஏ.வி.எஸ் ரகுநாத், ஜாகிர் உசேன் மற்றும் கவிதா குருகன்டி

பிலையான வேளாண்மை மையம்
12-13-445, தெரு எண். 1, டானகா,
செகன்ட்ராபாத் - 500 017
ஆந்திர பிரதேசம்.

மின்னஞ்சல்: gvramanajaneyulu@gmail.com

நிலையான லாபம் ஈட்டுவதற்கு ஒருங்கிணைந்த வேளாண்மை

பெரும்பாலான உழவர்கள் சந்தைக்கு வேண்டிய பயிர்களை சாகுபடி செய்து தங்களின் குடும்ப தேவைக்கான பயிர்களை புறக்கணித்து வருகின்றனர். சந்தையில் பொருட்கள் அபரிமிதமாக வந்து குவியும் போது உழவர்கள் தங்களின் விளைபொருட்களை நல்ல விலைக்கு விற்க முடிவதில்லை. எப்படியாகிலும் அவர்கள் தங்களின் உணவுத் தேவைக்கு வியாபாரிகளிடம் அதிக விலை கொடுத்தும், நிறைய தருணங்களில் பொருட்களை கடனுக்கு வாங்க வேண்டியுள்ளது. உழவர் இழப்பை சந்தித்தாலும், வியாபாரிகள் அதிக பயனடைய உதவுகிறார்கள். இதற்கு பதிலாக அவர்களின் அனைத்து உணவு தேவைகளுக்கு அவர்களே உற்பத்தி செய்தால், கஷ்டப்பட்டு உழைத்த பணத்தை சேமிப்பதோடு, ஒட்டுமொத்த குடும்பத்திற்கு நஞ்சில்லா உணவு கிடைக்கும். ஆரம்ப காலங்களில் வேளாண்மையை உருவாக்கப்பட்ட அடிப்படை காரணம் இதுவே படிப்படியாக பண்டங்களை மாற்றிக் கொள்ளும் வேளாண்முறை பொருளாதார முறைக்கு மாற்றப்பட்டு வணிகப் பயிர்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது மேலும் உழவர்கள் வியாபாரிகளின் பிடியில் சிக்கிக் கொண்டனர். சந்தையில் வேளாண் விளை பொருட்கள் அபரிமிதமாக குவிந்து கிடக்கும் நேரத்தில் கூட உழவர்கள் அதிகலாபம் அடைய வாய்ப்புகள் உள்ளன. அதற்கு உழவர்கள் தங்களின் விளை பொருட்களை விற்காமல் சுத்தப்படுத்தி, தரம் பிரித்து, மதிப்புக் கூட்டி சந்தையில் விற்க வேண்டும்.

வேளாண்மை என்பது பயிரை வளர்த்து அப்படியே அவற்றை விற்றுவிடுவதன்று. அது தீவனம் அளிக்கக் கூடிய, பசுந்தழைகளை கொடுக்கக்கூடிய, பழங்கள், கிழங்கு வகைகள், எரிபொருட்கள் தரக்கூடிய, வீட்டு கட்டுமானப் பொருட்களை தரக்கூடிய அனைத்து வகை மரப்பயிர்களையும் ஒருங்கிணைத்து செய்யப்பட வேண்டிய முறையாகும். கால்நடை வளர்ப்பு என்பது வேளாண் முறையில் ஒரு மையப்படுத்தப்பட்ட செயல்பாடாகும். ஏனெனில் அது ஒன்றுக் கொன்று தொடர்புடையதாகவும் ஒன்றையொன்று சார்ந்து இருப்பதாகவும் சிறந்த பொருளாதார பயன்களை அடைய கால்நடை கழிவுகளையும் பயிர்க்கழிவுகளையும் மறு சுழற்சி செய்வதாகவும் உள்ளது. ஆனால் தூரதீவனவசமாக நமது கல்வி, சமூக மற்றும் கலாச்சார மாற்றங்களினால் மாறிவரும் தவறான, பகட்டுத்தனமான வாழ்க்கை முறையினால் உழவர்கள் மேலும் மேலும் ஏழைகளாகவே ஆகிவருகின்றனர். கூடுதலாக நமது நாட்டில் உள்ள அரசு கிராமப்புற மக்களை முற்றிலும் புறந்தள்ளிவிட்டு, பல்வேறு சேவை துறைகளில், வேலைவாய்ப்பு மற்றும் தொழில் மயமாக்கல் என்ற பெயரில் நகர்புற மக்களுக்கே அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து வருகிறது.

ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரம் என்பது மண்ணின் ஆரோக்கியம், உற்பத்தி திறன், மரங்கள் மற்றும் கால்நடைகளின் எண்ணிக்கை இவற்றோடு ஆரோக்கியமான உழைக்கும் வர்க்கத்தினரை அடிப்படையாக கொண்டது. வேளாண் குடும்பத்தில் கூட, அது நிலைத்திருக்க வேண்டுமானால் மேற்கூறிய அதே கட்டமைப்புகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். நிர்வாக முறையிலும் கூட, வேளாண் பட்டதாரிகளை காவல்துறை துணை ஆய்வாளர்களாகவும், வங்கியில் பணியாளர்களாகவும், மேலும் அவர்களை எம்.பி.ஏ பட்டதாரிகளாக மாற்றி, வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கு வியாபார ஏஜண்டுகளாக அனுப்புவதைக் காட்டிலும் ஒவ்வொரு தாலுக்கா அளவில் 5 ஏக்கருக்கு சமூகத்திற்கு சொந்தமான நிலங்களில் மாதிரிப் பண்ணைகளை உருவாக்கி அதனை செயல்படுத்தும் பொறுப்புகளை அவர்களுக்கு அளிக்கலாம். இந்த மாதிரிப் பண்ணைகள் குறைந்த பட்ச வெளி இடுபொருட்களை பயன்படுத்தி உருவாக்கப்பட வேண்டும். மேலும் அவை பொருளாதார ரீதியில் சுயசார்பு தன்மை கொண்ட மாதிரிப் பண்ணைகளாக செயல்பட வேண்டும். அனைத்து வேளாண் பட்டதாரிகளும் தங்களின் பட்டப்படிப்பை முடித்தவுடன் இப்பணிகளில் ஈடுபடுத்தப்படும் போது அவர்கள் வேலைகுறித்தான புதிய கலாச்சாரத்தை உருவாக்கி, அதில் உள்ள பிரச்சனைகளையும் சாத்தியக் கூறுகளையும் அறிந்து கொண்டு விரிவாக்கப் பணியாளர்களாக பொறுப்புகள் அளிக்கப்படும் போது மிகுந்த நம்பிக்கை உடைவர்களாக இருப்பார்கள்.

ஒரு விவசாயி தனது வீட்டின் எல்லா தேவைகளுக்கும்மான பயிர்களை வருடத்தின் அனைத்து காலங்களிலும் பயிர் செய்ய வேண்டும். அதன்பின் கால்நடை வளர்ப்பு, அதற்கு தொடர்ந்து தேவைப்படும் தீவன உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். மேலும் குடும்பத்திற்கும், கால்நடைகளுக்கும் தேவைப்படும் மூலிகைச் செடிகள் போன்றவற்றையும் சாகுபடி செய்ய திட்டமிட வேண்டும். காய்கறிகள், பால் மற்றும் முட்டை போன்றவற்றில் இருந்து தினந்தோரமோ ஒவ்வொரு வாரமோ, ஒவ்வொரு மாதமோ வருமானம் பெறக்கூடிய வகையில் திட்டமிட வேண்டும். அப்படி திட்டமிடும் போது அவர்களின் அன்றாட தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கு அவர்களிடம் பணம் இருந்து கொண்டிருக்கும். வேளாண்மை என்பது பெரிய அளவில் கடனை வாங்கி, மிகுந்த பிரச்சனையுடைய ஒட்டுரக தக்காளி, முட்டைகோஸ், காலிஃபிளவர், மிளகாய் மற்றும் உருளைக் கிழங்கு போன்ற பயிர்களை பயிர்ச்சாகுபடி, செய்து பயிர் இழப்பையும் சந்தித்தல் சந்தைப்படுத்துவதில் சிக்கல் போன்ற பிரச்சனைகளில் மாட்டிக் கொண்டு

தவிப்பதல்ல. சிறு பண்ணை வேளாண்மையில் எனது 40 வருட அனுபவத்தல் 5 வகையான மானாவாரி பயிர்கள் மற்றும் 10 வகையான பயிர்களை நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள பகுதிகளில் பயிரிடுவது மிகவும் சிறந்தது. இது நமக்கு 30% இழப்பு ஏற்பட்டாலும், மற்ற பயிர்களையும் பயிரிடுவதனால் அந்த 30% இழப்பீடு சரிசெய்யப்பட்டு 40% லாபம் மற்ற பயிர்களில் இருந்து எடுத்துவிடலாம்.

எளிமையான மற்றும் கௌரவமான வாழ்க்கை முறையை கடைபிடிக்க வேண்டியது மிக முக்கியமானது. குடும்பத்தில் உள்ள உழைக்கக் கூடிய அனைவரும் வேளாண்மையில் ஈடுபட்டு ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொண்டு மகிழ்ச்சியான குடும்பத்தை உருவாக்கி அனைவரும் மதிக்கக்கூடிய அளவிற்கு வேலையில் கலாச்சாரத்தை உருவாக்கி தொடர்வருமானத்திற்கு உதவ வேண்டும். தொடர் சிந்தனையும், நீர் மற்றும் மண் வளத்தை பாதுகாக்கும் திட்டங்களும், மண்ணில் மட்குத்தன்மை அதிகரிப்பதற்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பதும் இம்முறைக்கு தேவைப்படுகிறது. இது மண்ணின் நீர்ப்பிடிப்பு தன்மையை அதிகரித்து, வேர் பகுதிகளுக்கு ஈரப்பதையும் கொடுக்கிறது. இதன் மூலம் மண்ணில் உள்ள நுண்ணுயிர்கள் பெருகி மண் ஆரோக்கியம் மேம்பட உதவுகிறது. மண்ணில் உள்ள கனிம மற்றும் மட்குத்

தன்மையை பாதுகாப்பதற்கும், மேம்படுத்துவதற்கும், ஈரப்பதத்தை பாதுகாத்து, பறவைகள் வந்து தங்கும் சூழ்நிலை ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் பயிரைப் பாதுகாப்பதற்கும் மரங்கள் முக்கிய பங்காற்றுகின்றன ஆகவே ஒவ்வொரு விவசாயியும் நிலத்தில் உள்ள பல்வேறு உட்தொடர்புகளை புரிந்து கொண்டு அதன் மூலம் கிடைக்கும் நிலையான உற்பத்தி மற்றும் லாபத்தையும் அறிய வேண்டும்.

திரு நாராயண ரெட்டி ஒரு புகழ்பெற்ற இயற்கை உழவர் மற்றும் இயற்கை வேளாண்மையில் பெறும் எதிர்பார்ப்பை உருவாக்கிய பயிற்றுநர் ஆவார்.

மூலம்: டிசம்பர் 2009, வால்யூம் 11 இதழ் 4

எல். நாராயண ரெட்டி

ஸ்ரீனிவாசபுர (அருகில்) மாரலேனஹல்லி
ஹனபே அஞ்சல் - 561203
டோடாபல்லபூர் தாலுக்கா,
பெங்களூர் மாவட்டம்,
கர்நாடகா, இந்தியா
கைபேசி: 92429 50017, 9620588974

Issues and Themes of LEISA INDIA Published in English

- V.1, No. 1, 1999 - *Markets for LEISA and Organic products*
- V.1, No. 2, 1999 - *Stakeholders in Research*
- V.1, No. 3, 1999 - *Restoring biodiversity*
- V.2, No. 1, 2000 - *Desertification*
- V.2, No. 2, 2000 - *Farmer innovations*
- V.2, No. 3, 2000 - *Farming in the forest*
- V.2, No. 4, 2000 - *Monocultures towards sustainability*
- V.3, No. 1, 2001 - *Coping with disaster*
- V.3, No. 2, 2001 - *Go global stay local*
- V.3, No. 3, 2001 - *Lessons in scaling up*
- V.3, No. 4, 2001 - *Biotechnology*
- V.4, No. 1, 2002 - *Managing Livestock*
- V.4, No. 2, 2002 - *Rural Communication*
- V.4, No. 3, 2002 - *Recreating living soil*
- V.4, No. 4, 2002 - *Women in agriculture*
- V.5, No. 1, 2003 - *Farmers Field School*
- V.5, No. 2, 2003 - *Ways of water harvesting*
- V.5, No. 3, 2003 - *Access to resources*
- V.5, No. 4, 2003 - *Rehabilitation of degraded lands*
- V.6, No. 1, 2004 - *Valuing crop diversity*
- V.6, No. 2, 2004 - *New generation of farmers*
- V.6, No. 3, 2004 - *Post harvest Management*
- V.6, No. 4, 2004 - *Farming with nature*
- V.7, No. 1, 2005 - *On Farm Energy*
- V.7, No. 2, 2005 - *More than Money*
- V.7, No. 3, 2005 - *Contribution of Small Animals*
- V.7, No. 4, 2005 - *Towards Policy Change*
- V.8, No. 1, 2006 - *Documentation for Change*
- V.8, No. 2, 2006 - *Changing Farming Practices*

- V.8, No. 3, 2006 - *Knowledge Building Processes*
- V.8, No. 4, 2006 - *Nurturing Ecological Processes*
- V.9, No. 1, 2007 - *Farmers Coming together*
- V.9, No. 2, 2007 - *Securing Seed Supply*
- V.9, No. 3, 2007 - *Healthy Produce, People and Environment*
- V.9, No. 4, 2007 - *Ecological Pest Management*
- V.10, No. 1, 2008 - *Towards Fairer Trade*
- V.10, No. 2, 2008 - *Living soils*
- V.10, No. 3, 2008 - *Farming and Social Inclusion*
- V.10, No. 4, 2008 - *Dealing with Climate Change*
- V.11, No. 1, 2009 - *Farming Diversity*
- V.11, No. 2, 2009 - *Farmers as Entrepreneurs*
- V.11, No. 3, 2009 - *Women and food sovereignty*
- V.11, No. 4, 2009 - *Scaling up and sustaining the gains*
- V.12, No. 1, 2010 - *Livestock for sustainable livelihoods*
- V.12, No. 2, 2010 - *Finance for farming*
- V.12, No. 3, 2010 - *Managing water for sustainable farming*
- V.13, No. 1, 2011 - *Youth in farming*
- V.13, No. 2, 2011 - *Trees and farming*

உயிர்ச்சூழல் சுற்றுலா – வளர்ந்து வரும் கிராமப்புற தொழில்

நிலையான தன்மை கொண்ட வாய்ப்புகளை உருவாக்கிக் கொடுப்பதன் மூலம், உள்ளூர் கலாச்சாரம், பாரம்பரியம், சுற்றுச்சூழல், அறிவு மற்றும் வாழ்க்கை முறையை பாதுகாப்பதிலும், வளர்த்தெடுப்பதிலும் பெரிதும் உதவுகிறது. கிராமச் சுற்றுலா என்கிற கருத்தாக்கத்தின் விளைவாக, “கிராஸ்ரூட்ஸ்” என்ற தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனம், மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தில் புரஸ்வாடி மற்றும் கோஹன் கிராமங்களில் உள்ள கிராம மக்களுக்கு இத்தகைய வாய்ப்புகளை உருவாக்கி காட்டியுள்ளது.

இனிர் பின்வறிரோ

கிராமப் புறங்களில், அனேக கிராமப்புற மக்கள் தங்களிடம் உள்ள பண்ணைகளை ஆண்டுக்கு 8-10 மாதங்கள் வரை அதிக அளவு பயன்பாட்டில் வைத்திருப்பார்கள். பண்ணையில் இருந்து கிடைக்கும் சிறிதளவு வருமானத்தோடு அவர்களது மற்ற தேவைகளான கல்வி, ஆரோக்கியம் மற்றும் சமூக நிகழ்வு போன்றவற்றிக்காக அவர்களுக்கு கூடுதல் வருமானம் தேவைப்படுகிறது. கூடுதல் வருமானத்தை திரட்டுவதற்காக, கிராமப் புற சமூகம் பல்வேறு பிழைப்பிற்கான அணுகுமுறைகளை நடைமுறைப்படுத்திப் பார்க்கிறது. அனேக சமயங்களில் இவ்வணுகுமுறைகள் ஏற்கனவே சுரண்டப்பட்ட இயற்கை வள ஆதாரங்களை மேலும் சுரண்டி முக்கியமாக பெரு நகரங்கள் மற்றும் சிறு நகரங்களை நோக்கி அதிக அளவில் மக்கள் இடம் பெயர்ந்து செல்வதையும் உள்ளூர் கலாச்சாரம், பாரம்பரியம் மற்றும் வாழ்க்கை முறைகள் அழிந்து போவதற்கும் காரணமாக அமைகிறது. அவர்கள் வாழும் இடங்களில் “போதிய வாய்ப்புகள் இல்லாத” காரணத்தினாலே இது போன்ற சம்பவங்கள் நடைபெறுகின்றன.

கிராஸ்ரூட்ஸ் என்பது, சமூக அளவிலான தொழில்களை உள்ளடக்கிய 200க்கும் மேற்பட்ட “பொறுப்பு மிக்க கிராமகளை” இந்தியா முழுவதும் கூட்டமைப்பாக வளர்த்தெடுத்து, அதில் உள்ளூர் கிராமப்புற சமூகங்களிடம் கிராமப்புற சுற்றுலாவை சொந்தமாக நடத்தவும், நிர்வகிக்கவும் தொடர்ந்து இயக்கவும் முயற்சி செய்து வருகிறது. பொறுப்புமிக்க கிராமப்புற சுற்றுலாவானது, அரசு அங்கீகரித்தது போல நிலைத்த வாய்ப்புகளை உருவாக்குவதற்கான ஒரு சிறந்த வழியாகும் கடந்த 3 வருடங்களாக கிராஸ்ரூட் நிறுவனம் மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தில் உள்ள கோஹன் மற்றும் புரஸ்வாடி கிராமங்களில் உள்ள பழங்குடி மக்களுடன் இணைந்து சமூக அளவில் கிராமப்புற சுற்றுலாவை நிர்வகித்து அதன் மூலம் நல்ல பலன்களை பெற்று வருகிறது.

கிராஸ்ரூட் அமைப்பின் சுற்றுலா மாதிரி:-

- கிராம அளவிலான கூட்டங்கள் நடைபெற்ற பிறகு சுற்றுலாவுக்கு பொருத்தமான இடங்கள் தேர்வு செய்தனர்.
- கல்வி சுற்றுலாவிற்கு பின் கலந்துரையாடல் நிகழ்ச்சிகள் நடத்தப்பட்டன.
- அடிப்படையில் பெண்களும், இளைஞர்களும் இந்த திட்டத்தில் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர். பெண்கள் சமையல் கலையிலும், இளைஞர்கள் வழிகாட்டிகளாகவும்,

சுற்றுலா பயணிகள் இயற்கையான சூழலில் தங்குவதற்காக புரஸ்வாடி கிராம மக்கள் வண்ணமயமான தற்காலிக குடிசைகளை அமைத்துள்ளனர்.

வீட்டுப்பணிகளை ஒழுங்குபடுத்துவதிலும் பயிற்றுவிக்கப்பட்டனர்.

- சுற்றுலா பயணிகளை தங்கவைக்க உள்கட்டமைப்பு வசதிகள் கட்டப்படுகின்றன (உதாரணம் – துவைக்கும்/குளியல் அறைகள்).
- கிராம அளவிலான சுற்றுலாக் குழுக்கள் உருவாக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு தங்களின் கிராம அளவில் சுற்றுலாவை மேலாண்மை செய்வதில் பயிற்சியளிக்கப்பட்டது.
- சுற்றுலா பயணிகளை உபசரிக்கும் சேவை தரமானதாக உள்ளதை உறுதி செய்ய கண்காணிப்பும் தரக் கட்டுப்பாட்டு முறைகளும் உள்ளன.

கிராஸ்ரூட் நிறுவனமானது முதற்கட்டமாக கிராமங்களை சுற்றுலா தலமாக மாற்ற பல வகைகளில் முயற்சி செய்து வருகிறது. கிராமங்களில் ஏற்படுத்தி சுற்றுலா தலத்தை சந்தைப்படுத்துவதும், தரக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் அமைப்பதும் மேலும் அதனை தொடர்கண்காணிப்பில் வைத்திருக்க வேண்டும்.

கிராமப்புற சுற்றுலா தலமான கோஹன் மற்றும் புரஸ்வாடி கிராமங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. கோஹன் கிராமத்தில் 150 வீடுகளும், புரஸ்வாடி கிராமத்தில் 109 வீடுகளும் உள்ளன. தற்போது கோஹன் கிராமத்தில் 15 வீடுகளும் புரஸ்வாடி கிராமத்தில் 50 வீடுகளும் சுற்றுலா தலமாக உருவாக்கும் செயல்பாடுகளில் ஈடுபடுத்தப்பட்டன.

நடைமுறை

சில விதி முறைகளின் படி இந்த 2 கிராமங்களும் தேர்வு செய்யப்பட்ட பிறகு பல கிராம கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன. கிராஸ்ரூட் நிறுவனத்தின் உதவியுடன் இந்த கிராம சமூகம் முடிவெடுப்பதற்கு 2லிருந்து 3 மாதங்கள் வரையிலான தொடர் கருத்துக் கூட்டங்கள் தேவைப்பட்டன.

சுற்றுலா தலமாக ஒரு கிராமத்தை மாற்றும் பொழுது அந்த கிராமத்தின் தனித்தன்மைகள், மக்களின் வாழ்க்கை முறைகள் ஆவணப்படுத்தப்பட்டு அனைவரும் அறியும் வண்ணம் வைக்கப்பட்டது. சமூகம் இந்த சுற்றுலா தலமாக மாற முடிவு செய்தபிறகு உள்கட்டமைப்பு வசதிகள், பயிற்சிகள், ஒழுங்கு முறைப்படுத்துவதற்கான அமைப்புகள் போன்றவற்றை பின்பற்றினர். கோஹனியிலும், புரஸ்வாடியிலும் 65 குடும்பங்கள் வழிகாட்டிகளாகவும் வீட்டு வேலைகளை நிர்வகிப்பவர்களாகவும், சமையற்கலையில் தேர்ச்சிப் பெற்றவர்களாகவும் வளர்ச்சி பெற அவர்களை பயிற்றுவிக்கப்பட்டனர். சில பயிற்சிகள் விரும்பத்தாம்பல் கலையில் சிறந்த வல்லுனர்களைக் கொண்டும் பலவற்றை கிராஸ்ரூட்டின் பணியாளர்களைக் கொண்டும் நடத்தப்பட்டது.

கூடாரங்களும் காலியாக இருந்த கிராம மக்களின் வீடுகளும் சுற்றுலா பயணிகள் தங்குவதற்கு பயன்படுத்தப்பட்டன. ஒவ்வொரு தங்குமிடங்களிலும் சுத்தமான தரை விரிப்புகள், இருக்கைகள், குடிநீர் கொள் கலன்கள், குப்பைத் தொட்டிகள் போன்றவற்றை பெற்றிருந்தன. கழிப்பிட அறைகளும், குளியலறைகளும் கட்டப்பட்டிருந்தன. சூரிய ஒளி சக்தியை பயன்படுத்தி விளக்குகள் பொருத்தப்பட்டிருந்தன.

கிராமத்தில் நடைபெறும் கிராமப்புற சுற்றுலாவை நிர்வகிக்க, கிராமத்தில் உள்ள பல்வேறு தரப்பு மக்களின் பிரதிநிதிகளை உள்ளடக்கிய கிராம சுற்றுலா கமிட்டி உருவாக்கப்பட்டது. உதாரணத்திற்கு புரஸ்வாடி சுற்றுலா கமிட்டி 6 உறுப்பினர்களை கொண்டதாக இருந்தது. இதில் 2 பெண்களும், 2 இளைஞர்களும் இருந்தனர். தற்போது இக்கமிட்டி 2 மாதங்களுக்கு ஒரு முறை கூடுகிறது.

பெண்களின் பங்கு

பருவ காலங்களுக்கு ஏற்ற வகையில் பாரம்பரிய உணவுகளை கிராமப் பெண்கள் சமைத்துக் கொடுப்பார்கள் உணவு பாரம்பரிய முறைப்படி சூளை அடுப்புகளில் தயார் செய்யப்பட்டன. அவர்களின் உணவு மிக சாதாரணமாக ரொட்டி (கம்பு, சோளம், அரிசி மற்றும் கோதுமை போன்றவற்றில் தயாரானது) பருப்பு சாதம், அவ்வப்போது கிடைக்கும் காய்கறிகள் வெங்காயம் மற்றும் ஊறுகாய் போன்றவற்றை கொண்டிருந்தன. ஆரம்ப கட்டத்தில் இப்பொறுப்புக்களை ஏற்றுக் கொண்ட பெண்கள் எவ்வளவு சமைப்பது என்ன சமைப்பது எப்படி பரிமாறுவது என்பதில் நிறைய நிச்சியமற்ற சூழ்நிலைகளை எதிர் கொண்டனர். சுற்றுலா பயணிகளிடம் பெற்ற கருத்துக்களோடு பெண்கள் தங்களுக்குள் இருந்த அறிவையும், அனுபவத்தையும் பகிர்ந்து கொண்டு சமையலில் மிகுந்த திறமையை வெளிக் கொணர்ந்து நல்ல பலனையும் பெற்றனர்.

சுற்றுலா பயணிகளோடு கலந்து பேசும் போது அவர்களின் சுவையை உணர்ந்து கொண்டு உடனுக்குடன் உணவு தயாரிப்பு முறைகளில் மட்டுமல்லாது உணவை பரிமாறுவதில்

மாற்றங்களை கொண்டு வந்தனர். காரம் மிகுதியாக உள்ள உணவை இப்பெண்கள் தயாரிப்பதில்லை. சர்க்கரையை சேர்க்காமல் தேனீர் தயாரிக்கவும், சர்க்கரையை தனியாக ஒரு கிண்ணத்தில் வைத்துப் பரிமாறவும் கற்றுக் கொண்டனர். நகரத்தில் உள்ள மக்கள் சாதாரணமாக கிராமத்தில் உள்ளவர்களோடு ஒப்பிடுகையில் குறைவான அளவு உணவை உட்கொள்வதை உணர்ந்தனர். இதன் விளைவாக உணவு வீணாவதைக் குறைத்ததோடு மட்டுமல்லாமல் அவர்களுக்கு அதிக வருமானத்தையும் பெற்றுத்தந்தது. ஆரம்ப கட்டத்தில் பெண்கள் சமைப்பதற்கு பொதுவான சமையலறையை பயன்படுத்தினர். பின்னர் சமைப்பவரின் வீட்டிலேயே சமையலும், பரிமாறுவதும் மேற்கொள்ளப்பட்டு அதற்கு சுற்றுலா பயணிகளிடமிருந்து நல்ல பலனை அளித்தது. இது சுற்றுலா பயணிகள் மற்றும் சமைப்பவர்களுக்கு விருப்பமுடையதாக இருந்தது. இந்த ஏற்பாட்டின் விளைவாக பெண்கள் தங்கள் வீட்டிலேயே சமைக்கக் கூடிய வசதியும், அதனால் கிடைக்கும் பாதுகாப்பிலும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

ஆரம்ப காலங்களில் பெண்களே வீட்டு வேலைகளுக்கு பொறுப்பானவர்களாக இருந்தனர். வீட்டு வேலைகளில் மிக முக்கியமானவைகளில் சுடு தண்ணீர் வைத்து கொடுப்பது ஒன்றாகும். பொதுவாக வீட்டு வேலைகளை பராமரிப்பவர்களின் வீட்டில் தண்ணீர் கொதிக்க வைக்கப்பட்டு பின்னர் சுற்றுலா பயணிகள் தங்கியுள்ள முகாம்களுக்கு சில்வர் பாத்திரங்களில் எடுத்துச் செல்லப்படும். இது மிகவும் சிரமமான வேலையாக இருந்தது. இதற்கு கிராமத்து மக்களே ஒரு தீர்வையும் கண்டறிந்தனர். ஒரு பெரிய கொதிகலன் பாத்திரத்தை வாங்கி சுற்றுலா பயணிகள் தங்கும் முகாம்களிலே வைத்தனர். இதனால் தண்ணீரை எடுத்துவர வேண்டிய வேலை குறைந்தது. காலப்போக்கில் இந்த வீட்டு வேலைகளை பராமரிக்கும் பொறுப்பு கிராமத்தை சேர்ந்த இளைஞர்களுக்கு மாற்றப்பட்டு, அவர்களையும் இப்பணியில் ஈடுபடுத்திக் கொள்ள ஒரு வழியாக அமைந்தது.

தரக் கட்டுப்பாட்டுக்கான வழிமுறைகள்:-

அந்த கிராமப் பகுதிக்கு வரும் சுற்றுலா குழுக்களுக்கு செய்யும் சேவைப் பணியில் தரத்தை உறுதிப்படுத்துவது மிகவும் இன்றியமையாததாகும். மேலும், கண்காணிப்பு செய்வதனால் சந்தைப்படுத்தும் அணுகுமுறைகளை அவ்வப்போது மாற்றியமைக்க உதவுகிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் இது போன்ற கட்டுப்பாடு முறைகள் உருவாக்கப்படுவதால் நாகரீகம் தொடர்பான சச்சரவுகள் ஏற்படாமல் இருப்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. தரக் கட்டுப்பாட்டு முறைகளில் அந்த கிராமத்தில் உள்ள மேற்பார்வையாளருக்கு சமைப்பவர்களின் தரத்தை பரிசோதிக்கவும் வழிகாட்டிகள் மற்றும் வீட்டுப்பராமரிப்பு பணிகள் மேற்கொள்பவரின் தரத்தை பரிசோதித்து உறுதிப்படுத்துவதும் அடங்கும். கண்காணிப்பு முறைகள் கிராமத்தில் ஏற்படும் சமூக கலாச்சார மாற்றங்களை விரும்பத்தக்கதாகவும் கட்டுப்பாடு உடையதாகவும் இருப்பதை உறுதி செய்கிறது. இதற்காக சேவை செய்யும் நபர்களும், கிராம சுற்றுலா கமிட்டியும் மாதம் ஒருமுறை கூடி விவாதிக்கின்றன. சுற்றுலா பயணிகளிடம் இருந்து பெறப்படும் கருத்துக்கள் தரத்தை தொடர்ந்து பாதுகாக்கவும் உதவுகிறது.

பெட்டி செய்தி 1

சுன்காபாய் என்பவர் புரஸ்வாடி கிராமத்தில் உள்ள 2 நிலமற்ற கூலி தொழிலாளர்களில் ஒருவர் ஆவார் இப்பெண் 4 குழந்தைகளுக்கு தாயான ஒரு விதவை. இவரது வருமானம் வெளியிடங்களுக்கு கூலி வேலைகளுக்கு செல்வதில் இருந்தும், மற்ற கிராமத்தினரின் ஆடுகளை மேய்ப்பதில் இருந்தும் கிடைக்கும் (இவர் மற்றவர்களின் ஆடுகளை மேய்ப்பதற்கு மாத கூலியாக ரூ 20 கிடைக்கும்) வெளியூருக்கு சென்று கூலி வேலைகளில் ஈடுபடுவதால் இவரின் குழந்தைகளின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய முடியாது. சுன்காபாய்தான் சமூக அளவில் நிர்வகிக்கப்படும் சுற்றுலா திட்டத்திற்கு சமையல் செய்ய முதல் பெண்ணாக தேர்வு செய்யப்பட்டார். விருந்தினர் வருவதற்கு முன் தனது தோற்றத்தை புதுப்பித்துக் கொண்டும், சுத்தமாக வைத்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார். அந்த மாற்றமானது மிகவும் வெளிப்படையாக தெரிய ஆரம்பித்தது. கூடவே அவரின் மாற்றத்திற்கு அனைத்து கிராம மக்களும் உற்சாகப்படுத்தும் வகையில் பங்களிப்பு செய்தனர். முதல்நாள் சுற்றுலா குழுவினருக்கு உணவு பரிமாறும் போது மிகுந்த கூச்சத்துடன் காணப்பட்டார். இருப்பினும் இரண்டாம் நாள் முடிவின் போது சுற்றுலா பயணிகளிடம் தனது வாழ்க்கை கதையை கூறும் அளவிற்கு நெருக்கமாக பழகத் தொடங்கினார். பொதுவாக கலைந்த தோற்றத்துடன் திரியும் அவரது குழந்தைகளும் சுத்தமாகவும், சிரித்த முகத்துடன் இருக்க ஆரம்பித்தனர் இந்த 2 நாட்களில் சுன்காபாக்கு சமையலில் தனது முயற்சியினால் கிடைத்த வருமானம் 15 நாட்கள் வெளி வேலைக்கு அலைந்து திரிந்து கிடைத்த வருமானத்திற்கு சமமாக இருந்தது.

சந்தைப்படுத்துதல்

சந்தைப்படுத்தும் வழிமுறைகளை வடிவமைக்கும் போது அக்கிராம மக்கள் வாழ்க்கை முறைகள் உணவு தயாரிக்கும் முறை, கலாச்சாரம் உயிர் பன்மயம் மற்றும் அறிவு முறைகளின் தனித்தன்மைக்கு மிகுந்த அழுத்தம் கொடுக்கப்படுகிறது. பல்வேறு இலக்கு குழுக்களுக்கு ஏற்றவாறு கிராமங்களை ஒதுக்குவதற்கு, கிராமத்தை பற்றிய உண்மை நிலையும் ஒவ்வொரு இலக்கு குழுவின் உணர்வுகளும் கணக்கில் கொள்ளப்படுகின்றன. இந்த நிகழ்வுகள் அனைத்தும் www.grassroutes.co.in என்ற இணைய தளத்தில் விளம்பரப் படுத்தப்படுகின்றன.

சுற்றுலா பயணிகளை கவர்வது:-

500க்கு மேற்பட்ட சுற்றுலா பயணிகள் இந்த இரண்டு கிராமங்களுக்கும் வந்து சென்றுள்ளனர். இவர்களில் 95% சுற்றுலா பயணிகள் உள்நாட்டு நகரப்புறங்களில் குறிப்பாக மும்பை மற்றும் புனே நகரங்களில் இருந்து வந்தவர்கள். சுற்றுலா பயணிகளில் கார்ப்பரேட் குழுக்கள், இளைஞர் குழுக்கள், கல்லூரி மாணவர்கள், குடும்பங்கள் மற்றும் நண்பர்கள் அடங்கிய சிறு குழுக்களும் அடங்குவர். 5 விழுக்காடு சுற்றுலா பயணிகள் தனிநபராக வருபவர்கள். சுற்றுலா குழுக்கள் இங்கு தங்கிச் செல்லுவதை முழு மகிழ்வுடன் அனுபவிக்கின்றனர்.

சுற்றுலா பயணிகளை கவர்வதற்காக கிராம மக்கள் கீழ்க்கண்ட செயல்பாடுகள்/ முறைகளை வெளிப்படுத்தி காட்டுகின்றனர்.

- உள்ளூர் வாழ்க்கை முறைகள்
- தினசரி நடைபெறும் வேலைகளான விறகு வெட்டுதல் சமைத்தல் மற்றும் தண்ணீர் சேகரித்து எடுத்து வருதல்.
- வாழ்வாதாரச் செயல்பாடுகளான வேளாண்மை மற்றும் கால்நடை வளர்ப்பு.
- உள்ளூர் சமையல் முறைகள் – இயற்கை முறையில் விளைவிக்கப்பட்ட பருவ காலத்தில் கிடைக்கும் உணவுப் பொருட்களை பாரம்பரிய முறையில் விறகு அடுப்பில் சமைத்துக் கொடுப்பது.
- உள்ளூர் சுற்றுச்சூழல் – நில அமைப்பு முறை நடந்து சென்று சுற்றிக் காண்பிக்க உள்ளூர் குளங்களில் நீந்தி மகிழ்வது கிராமத்தின் முழு பகுதியையும் காணக்கூடிய உயரமான பகுதிகளுக்கு செல்வது ரம்மியமான தனிமையை அனுபவிக்கக் கூடிய இடங்களுக்கு செல்வது
- உள்ளூரில் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பகுதிகளுக்கு இயற்கை அழகுடைய, வழிபாட்டுத் தலங்களுக்கு சென்று பார்வையிடுவது கண்டுபிடித்து விளையாடும் நிகழ்வுகளாக நடத்துவது. உதாரணத்திற்கு புரஸ்வாடி கிராமத்தில் இருந்து 55 கிமீ தொலைவில் உள்ள 1.5 ஏக்கர் பரவியுள்ள ஆலமரத்தை கண்டறிவது இந்த மாதிரி இடங்கள் காடுகளில் காணப்படுவதோடு உள்ளூர் மககளுக்கே இதைப்பற்றி தெரியும். உள்ளூர் நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் உள்ள குறிப்பிடத்தக்க புகழ்வாய்ந்த இடங்களுக்கு செல்வது.
- உள்ளூர் திருவிழாக்கள் பாரம்பரியம், கொண்டாட்டங்களில் கலந்து கொள்வது.
- உள்ளூர் செடிகள் மற்றும் பூச்சிகள், அதன் தொடர்புகள். மேலும் இவை மருந்துவத்திற்கு பயன்படுகிறது.

சமூகத்திற்கு கிடைக்கும் பலன்கள்:-

செய்யும் சேவைக்கு கிடைக்கும் ஊதியம் குடும்பத்தின் வருமானத்தை குறிப்பிடத்தக்க அளவு அதிகரித்தது. சுற்றுலா பயணிகள் இதனை கிராஸ்ரூட் நிறுவனத்திற்கு முன்பணமாக கொடுக்கின்றனர். அதனை சேவையில் ஈடுபடுவோருக்கு இந்த நிறுவனம் கொடுக்கிறது. தற்போது புரஸ்வாடியில் உள்ள 109 குடும்பங்களில் 50 குடும்பங்கள் நேரடியாக சுற்றுலாவை ஒருங்கிணைத்ததன் விளைவாக ஆண்டு குடும்ப வருமானம் 20-30 விழுக்காடு அதிகரித்துள்ளது. இக்கிராமங்களில் சராசரியாக ஒரு குடும்பத்தின் ஆண்டு வருமானம் தற்போது ரூ 12000 - 16000 இதில் 50 குடும்பங்களின் ஆண்டு வருமானம் ரூ 4000-5000 வரை அதிகரிக்கலாம் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இன்னோரு மதிப்பீட்டில் ஒரு கிராமத்திற்கு நேரடியாக வரக்கூடிய ஆண்டு வருமானம் இச்செயல்பாடுகள் துவங்கப்பட்டு மூன்று ஆண்டுகள் கழித்து 3-4 லட்சமாக அதிகரிக்கும் என கூறப்பட்டுள்ளது. இது வருடத்தில் கிராமத்திற்கு வரும் கிராம பொதுப்பணமான 2-3 லட்ச ரூபாய் இல்லாமல் வரக்கூடியதாகும்.

உள்ளூர் பொருளாதாரத்தில், சுற்றுலா ஒரு மிகப் பெரிய பல்வகை விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது. கடந்த நிதியாண்டில் 700க்கும் மேற்பட்ட மனித வேலை நாட்களை சுற்றுலா தலமாக மாறியதன் மூலம் இக்கிராமம் பெற்றுள்ளது

பெட்டி செய்தி 2

கங்காராமின் கதை

புரஸ்வாடியில் உள்ள பெரும்பாலான மக்களைப் போலவே கங்காராமும் மராத்தி மொழி மட்டுமே பேசக் கூடியவர். கங்காராம் சுற்றுலா பயணிகளுக்கு வழி காட்டியாக நியமிக்கப்பட்ட போது அவருக்கு என்ன செய்ய வேண்டும், எப்படி செய்ய வேண்டும் என எதுவுமே தெரியாது. மிகவும் பதட்டமாக இருந்து முதல் சுற்றுலாவின் போது சரியாக பங்கெடுக்கவில்லை. இருப்பினும் பயிற்சி மற்றும் உற்சாக மூட்டலின் விளைவாகவும், நிறைய குழுக்களோடு கலந்து பேச ஆரம்பித்ததன் விளைவாக கங்காராம் தனது தகவல் தொடர்பை ஹந்தி மொழியில் சரளமாக கற்றுக் கொண்டதோடு ஆங்கில மொழியிலும் சில வார்த்தைகளை பேச முயற்சித்து வருகிறார். அவர் விருந்தினர்களுக்கு காலை வணக்கம் சொல்வது, எப்படி இருக்கிறீர்கள் எனவும் மகிழ்ச்சியோடு விசாரிக்கிறார். கங்காராமின் அபிலாஷைகள் அவருக்கு ஒரு புதிய அத்தியாயத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளது. தற்போது அவர் ஒரு ஆசிரியராக ஆவதற்கு படித்து வருகிறார்.

இளைஞர்களின் வளர்ச்சியை ஒரு சாதகமான, மிக முக்கியமான பயன்களாக இச்சமூகம் உணர தொடங்கியுள்ளது. வழிகாட்டிகளாக பயிற்றுவிக்கப்பட்ட 15 இளைஞர்களில் 7 பேர் தற்போது கல்லூரிகளுக்கு செல்லத் துவங்கியுள்ளனர்.

கோழி வளர்ப்பு, வீட்டுக் காய்கறி தோட்டங்கள், வேளாண் விளை பொருட்களான தானியங்கள், மூலிகை மருத்துவ

செடிகள், ஊறுகாய் போன்ற பதப்படுத்தப்பட்ட உணவுப் பொருட்களின் தேவை அதிகரித்த வண்ணம் உருவாகி வருகின்றன.

சுற்றுச்சூழலை பொருத்தவரையில் ஒரு சாதகமான விளைவுகளை ஏற்பட்டுள்ளன. கிராம மக்கள் தங்கள் கிராமத்தின் பல்லுயிர் பன்மயத்தை பாதுகாப்பதற்கும் அழகிய சுற்றுச்சூழலை வெளிப்படுத்துவதற்கும் அவர்களுக்கு ஊக்கத் தொகை வழங்கப்படுகிறது.

சுற்றுலா பயணிகள் உள்ளூர் கலாச்சாரத்தையும் பாரம்பரியத்தையும் எண்ணி மகிழ்வதையும் உள்ளூர் கதைக்களையும் உபசரிப்பு முறைகளை விரும்பி கேட்பதாக உள்ளூர் மக்கள் உணரத் தொடங்கியுள்ளனர். தங்களின் உள்ளூர் வாழ்க்கை முறையையும், பாரம்பரியத்தையும் சுற்றுலாப் பயணிகளிடம் பகிர்ந்து கொள்வதையும் மிகவும் பெருமைக்குரிய விஷயமாக பார்க்கிறார்கள். இது உள்ளூர் வாழ்க்கை முறையையும், பாரம்பரிய அறிவை புதுப்பிப்பதற்கு உதவியாக இருக்கிறது. இளைஞர்கள் உள்ளூரில் நிலவும் நாடக கலையை புதுப்பித்து கடந்த வருடம் நடைபெற்ற உள்ளூர் சந்தைத் திருவிழாவில் 2வது பரிசை பெற்றுள்ளனர்.

மூலம்: லீசா இந்தியா ஜூன் 2009, வால்டியும் 11 இதழ் 2.

இனிர் பின்ஹிரோ

எண் 3 சில்வர் காயின்,
டி மான்டே லேன், ஓர்லெம்,
மலேட், மேற்கு மும்பை,
மும்பை-400 064

மின்னஞ்சல்: inir.pinherio@grassroutes.co.in

சுற்றுலா பயணிகள் வயல்களில் இருந்தே கற்றுக் கொள்கின்றனர்.

